

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Markéta Horová

Možnosti výstavby v záplavových územích

Diplomová práce

Olomouc 2016

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „*Možnosti výstavby v záplavových územích*“ vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne 30. března 2016

Markéta Horová

Na tomto místě bych chtěla poděkovat JUDr. Veronice Tomoszkové, Ph.D. za odborné vedení, cenné rady a připomínky, které mi během mé práce poskytovala. Zároveň bych chtěla ocenit její lidský přístup, který projevovala v rámci odborných konzultací ohledně řešení této práce. Dále bych chtěla poděkovat svojí sestře Anežce Horové, která mi poskytovala oporu nejen při jazykovém řešení této práce, ale během celého mého studia.

Obsah

Seznam použitých zkratk	6
Úvod	7
1 Záplavová území a aktivní zóny záplavových území	10
1.1 Co jsou to záplavová a aktivní zóny záplavových území – vymezení v právních předpisech	10
1.1.1. Záplavová území	12
1.1.2. Aktivní zóny záplavových území	13
1.2 Stanovování a vyhlášení záplavových území a aktivních zón záplavových území	15
1.3 Evidence záplavových území	19
1.4 Evidence záplavových území v katastru nemovitostí?	20
1.5 Důsledky existence záplavových území a aktivních zón záplavových území pro stavební činnost	24
2 Stavební činnost v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území	26
2.1 Stavební činnost v záplavových územích	26
2.1.1 Souhlas dle § 17 vodního zákona	26
2.1.2 Omezující podmínky v záplavových územích	28
2.2 Stavební činnost v aktivních zónách záplavových území	30
3 Role územního plánování při umístování staveb v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území	34
3.1. Postavení záplavových území a jejich aktivních zón v územně analytických podkladech	34
3.2. Postavení záplavových území a jejich aktivních zón v politice územního rozvoje	35
3.3. Postavení záplavových území a jejich aktivních zón v rámci územně plánovací dokumentace	36
3.1.1. Zásady územního rozvoje	36
3.1.2. Územní plán	37
3.4. Regulační plán	40

4	Současný stav vyhlášení záplavových území v Olomouckém kraji.....	41
	Závěr	43
	Seznam použitých zdrojů	46
	Anotace	51
	Abstract.....	52
	Seznam příloh.....	53
	Příloha č. 1.....	54
	Příloha č. 2.....	55
	Příloha č. 3.....	58

Seznam použitých zkratk

AZ	aktivní zóna
AZZÚ	aktivní zóna záplavového území
FO	fyzická osoba
HEIS	Hydroekologický informační systém
KN	katastr nemovitostí
LZPS	usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součástí ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NSS	Nejvyšší správní soud
PO	právnícká osoba
VOP	veřejný ochránce práv
StavZ	zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů
SŘ	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
VÚV T.G.M.	Výzkumný ústav vodohospodářský T.G.M.
VVT	významný vodní tok
VZ	zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů
ZÚ	záplavové území

Úvod

Problematika staveb v záplavových územích je velmi aktuálním tématem. Povodně postihují každoročně řadu míst v České republice a stávají se stále častějším jevem. Povodně jsou na první pohled přírodním problémem, avšak málokdo si uvědomuje, že člověk svojí činností jejich intenzitu zhoršuje. Děje se tomu především právě zástavbou v územích, která jsou v blízkosti vodních koryt a která by měla sloužit jako přirozený nástroj ochrany před povodněmi. Zástavbou a jinou lidskou činností vznikají překážky k tomu, aby se voda přirozeně vsakovala do půdy. Zákodárce si tuto skutečnost uvědomuje, a proto v českém právním řádu zavedl institut záplavových území a aktivních zón záplavových území.

Záplavová území nejsou pojmem, se kterým se setkáváme v každodenním životě, avšak pro majitele pozemků, které se v tomto území nacházejí, je to pojem vcelku zásadní, jelikož určitým způsobem ovlivňuje jejich (nejen) stavební činnost. Spolu s existencí pozemku v záplavovém území, případně v aktivní zóně záplavového území přichází spousta omezení, ale i povinností, které je třeba akceptovat. Proto je třeba, aby byla záplavová území a aktivní zóny záplavových území zákonem řádně vymezeny a orgány, které jsou způsobilé je stanovit, tak činily s náležitou zodpovědností. Je to zapotřebí zejména vzhledem k tomu, aby byl splněn princip právní jistoty, který se prolíná celým právním řádem a jehož posláním je, aby existovala určitá předvídatelnost.

Bez řádného vymezení záplavových území a jejich aktivní zóny spolu s dostatečným informačním systémem, či databází, která by jejich existenci a rozsah evidovala, však dochází ke ztrátě účelu, který mají záplavová území a jejich aktivní zóny splňovat. Ve své práci si tedy kladu základní výzkumnou otázku, která má sama o sobě dvě roviny: „Splňují záplavová území a aktivní zóny záplavových území funkci preventivního opatření, která je předpokládána vodním zákonem a je v tomto rámci dosahováno efektivity ochrany veřejných zájmů, kterými jsou zejména ochrana majetku, lidských životů a životního prostředí a které slouží k ochraně soukromých práv vlastníků pozemků, kterých se mohou povodně dotýkat?“ Je třeba zhodnotit jednotlivé aspekty, které se v rámci právní úpravy v souvislosti s výstavbou v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území objevují, jelikož tomu v odborné literatuře dle mého názoru není věnována dostatečná pozornost.

Při zkoumání této problematiky vycházím zejména z platných právních předpisů a množství metodik ministerstev, která se preventivní ochranou před povodněmi zabývají. Určité detaily doplním informacemi z odborných článků a využiji i stanoviska veřejného ochránce práv, který se v minulosti touto problematikou v určitém směru zabýval. Využiji i judikaturu především Nejvyššího správního soudu, která dává odpověď na jisté nesrovnalosti, které se v problematice

objevují. V praktických částech své práce aplikuji i dokumenty, které stanovují záplavová území na významných vodních tocích Olomouckého kraje a vytvořím tak vlastní statistiku týkající se (ne)vyhlášených záplavových území v Olomouckém kraji.

Práce je rozdělena do čtyř kapitol, kdy v první kapitole osvětlím jednotlivé pojmy týkající se záplavových území a aktivních zón záplavových území ve vodním zákoně, a rozeberu tyto pojmy i z toho hlediska, zda jsou jejich definice dostačující a jsou v souladu s podzákonými předpisy. Zároveň se i v rámci této kapitoly zaměřím na jejich stanovování a zaměřím se i na to, jak jsou tato území evidována, a zhodnotím efektivnost této evidence. V návaznosti na to se chci věnovat úvaze nad tím, zda by nebylo vhodné evidovat záplavová území v rámci katastru nemovitostí. Využiji analogickou metodu v souvislosti s údaji, které jsou v katastru nemovitostí evidovány na základě povinnosti stanovené vodním zákonem.

Druhá kapitola se bude věnovat stavební činnosti, kterou je možno vyvíjet v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území, kde se budu věnovat zejména tomu, jaké podklady je třeba zajistit, aby zde mohla být prováděna výstavba, a jaké orgány se podílejí na rozhodování v oblasti výstavby v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území.

Třetí kapitola se věnuje roli územního plánování v rámci umístování staveb v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území. Rozeberu zde jednotlivé nástroje územního plánování, které souvisejí s problematikou záplavových území a aktivních zón záplavových území a ovlivňují systém jejich vyhlásování. Dále zhodnotím i vliv jednotlivých nástrojů na praxi orgánů činných v oblasti stanovování záplavových území a aktivních zón záplavových území.

Čtvrtou kapitolu zaměřím spíše prakticky, jelikož se zaměřím na současný stav vyhlásování záplavových území na významných vodních tocích v Olomouckém kraji. Z údajů o vyhlásování záplavových území na významných vodních tocích vytvořím statistiku, kterou následně porovnáám s šetřením veřejného ochránce práv, který se touto problematikou v minulosti zabýval. Tímto výzkumem bych ráda došla k odpovědi na otázku, zda orgány činné při vyhlásování záplavových území pracují v souladu se zákony a dalšími podzákonými akty a plní tím účel, který stanovení záplavových území a aktivních zón záplavových území má.

Co se týče výzkumných metod, tak jednou ze základních bude především normativní analýza. Použiji ji vesměs ve všech kapitolách. Další z metod mého výzkumu je dedukce. Použiji ji opět napříč všemi kapitolami. Neméně důležitou bude pro moji práci analogická metoda, kterou využiji, jak již bylo výše zmíněno, zejména v poslední kapitole.

Téma diplomové práce jsem si vybrala s ohledem na zájem o právo životního prostředí, kterému bych se ráda věnovala i po studiu, přišlo mi vhodné se věnovat problematice, která je současně aktuální a zároveň ve mně vzbuzuje zájem do ní proniknout.

1 Záplavová území a aktivní zóny záplavových území

Povodeň je přírodním jevem, kterému nelze zcela zabránit, je proto namístě koncipovat určitá preventivní opatření, která mohou negativní dopady povodně minimalizovat. Mezi taková patří opatření, která souvisí s vymezením záplavových území (dále jen „ZÚ nebo záplavová území“), resp. aktivních zón záplavových území (dále jen „AZZÚ nebo aktivní zóny záplavových území“).¹

Předmětem této kapitoly bude především objasnění jednotlivých pojmů, které se týkají ZÚ a AZZÚ a jejich vyhlášení. Zaměřím se především na současnou právní úpravu, a na to jaký je současný stav a vyhlášení těchto území. V závěru kapitoly zhodnotím, do jaké míry je dodržováno ustanovení vodního zákona (dále jen „VZ nebo vodní zákon“), které stanovuje Ministerstvu životního prostředí (dále jen „MŽP“) zabezpečit evidenci ZÚ.

1.1 Co jsou to záplavová a aktivní zóny záplavových území – vymezení v právních předpisech

Již zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství určitým způsobem omezoval výstavbu v oblastech, které mohou ohrožovat povodně. Tato území označoval jako „zátopová území“.² Ta nejsou tímto zákonem přímo definována, avšak existovala dvě vládní nařízení, která prováděla zákon o vodním hospodářství.

První z nich uvádí v ustanovení § 12 odst. 3, že: „*rozsah zátopového území stanoví odbor pro vodní hospodářství rady krajského národního výboru podle nejvyšší známé hladiny vody*“³. Zhruba o tři roky později je přijato další vládní nařízení, které stanovilo v ustanovení § 13 odst. 3, že „*rozsah zátopového území stanoví odbor výstavby a vodního hospodářství rady okresního výboru podle nejvyšší známé hladiny vody*“⁴.

Je zřejmé, že tato nařízení taktéž nedefinovala zátopová území tak, jak by bylo vhodné je definovat. Vymezila je pouze v souvislosti s nejvyšší známou hladinou vody, což by bylo dnes jistě nedostatečné. Rozdíl mezi těmito nařízeními tedy sledávám pouze v orgánech, které stanovovaly rozsah zátopového území.

Zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství vykazoval jisté nedostatky a proto byl nahrazen zákonem č. 138/1973 Sb., o vodách. Ten stanoví v ustanovení § 13 odst. 2, že zátopová

¹ Veřejný ochránce práv. *Průběžná zpráva veřejného ochránce práv o šetření ve věci záplavových území* [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit. 4. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZZ.pdf>.

² Zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zákona č. 12/1959 Sb. účinném ke dni 14.3.1959.

³ Vládní nařízení ze dne 4. prosince 1956, kterým se provádí zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství.

⁴ Vládní nařízení ze dne 14. března 1969, kterým se provádí zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství.

území stanovuje v souvislosti s návrhem správce toku vodohospodářský orgán a ten je dále oznamuje stavebním úřadům a dotčeným místním výborům.⁵

V souvislosti s přijetím zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů dochází k jistému ucelení právní úpravy týkající se ochrany před povodněmi. Tímto zákonem došlo k zavedení termínů ZÚ a AZZÚ. Dochází zde tedy i ke změně terminologie. Záplavová území však podle dnes platného zákona věcně navazují na zátopová území, která byla stanovována dle zákona č. 138/1973 Sb., o vodách. Zároveň dochází k jednoznačně pozitivní změně, a to v definici těchto území, která je podrobně rozebrána v následující kapitole.

Nelze opomenout ani evropskou legislativu, která s pojmem ZÚ pracuje v rámci Směrnice 2007/60/ES, jejíž implementace do českého právního řádu počala již v druhé polovině roku 2007.⁶ Ta poskytuje právní rámec evropským zemím pro zvládání povodňových rizik na vodních tocích, které jsou součástí Evropské unie.⁷ Směrnice ukládá členským státům zejména vyhodnotit na jejich území povodňové nebezpečí a riziko a tyto informace zpracovat v rámci mapových vyjádření. Pro vymezení pojmu „významné povodňové riziko“ jsou užitečné zejména podklady, které obsahují stanovená ZÚ.⁸

Samotná směrnice uvádí zejména informaci o tom, že problémem, který přispívá ke zvyšování rizika povodní, je hospodářské a stavební využití ZÚ. Dále připomíná, že záplavy jsou jevem individuálním a tudíž cíle, které se týkají zvládání povodňových rizik, mezi které i mimo jiné patří stanovování ZÚ, by měly být určeny právě členskými státy s využitím znalosti místních poměrů.⁹ Dále jsou ZÚ označena jako „*přírozené plochy pro zadržování vody*“¹⁰, což je v souladu s funkcí ZÚ, jak ji koncipuje český právní řád.

Stanovení ZÚ považujeme za jednu z přípravných fází ochrany před povodněmi. Zároveň nelze opomíjet prováděcí právní předpisy na úseku ochrany před povodněmi, kde je třeba

⁵ Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění zákona č. 58/1998 Sb. účinném ke dni 1.1. 1999.

⁶ DRBAL, Karel a kol. *Návrh metodiky pro předběžné vyhodnocení povodňových rizik a navržené oblasti s významným povodňovým rizikem v rámci implementace Směrnice EU o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik*. [online]. Pavis.cz, [cit. 6. února 2016]. Dostupné na <http://www.pavis.cz/mzp/smernice/Proces_ImplementacePS.pdf>.

⁷ HARTMANN, Thomas, ALBRECHT, Juliane. *From Flood Protection to Flood Risk Management: Condition Based and Performance-Based Regulations in German Water Law*. [online].oxfordjournals.org , 15. června 2014 [cit. 6. února 2016]. Dostupné na <<http://jel.oxfordjournals.org/content/26/2/243.full>>.

⁸ DRBAL, Karel a kol. *Návrh metodiky pro předběžné vyhodnocení povodňových rizik a navržené oblasti s významným povodňovým rizikem v rámci implementace Směrnice EU o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik*. [online]. Pavis.cz, [cit. 6. února 2016]. Dostupné na <http://www.pavis.cz/mzp/smernice/Proces_ImplementacePS.pdf>.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik. Úř. věst. L 288/27, 6. listopadu 2007.

¹⁰ Tamtéž

upozornit na vyhlášku MŽP č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování ZÚ, ve znění pozdějších předpisů.¹¹

1.1.1. Záplavová území

Definici ZÚ obsahuje ustanovení § 66 odst. 1 VZ. Dle dikce ustanovení odstavce 1 jsou ZÚ „administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou“.¹² Dále § 66 odst. 1 VZ určuje, kdo je zodpovědný za jejich stanovení a to takto: „Jejich rozsah je povinen stanovit na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit takový návrh v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí.“¹³

Co se týče rozsahu záplavového území, tak ten je navrhován správcem dotčeného vodního toku v souvislosti s průtoky, které se při přirozené povodni vyskytují s periodicitou 5, 20 a 100 let.¹⁴

K vymezení ZÚ a stanovení omezení v něm je příslušný pouze vodoprávní úřad a nikdo jiný.¹⁵

Jinou definici pojmu ZÚ přináší vyhláška MŽP č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování ZÚ, kdy jsou v § 2 vymezeny jednotlivé základní pojmy. Zde se ZÚ rozumí „území vymezené záplavovou čarou“¹⁶ a záplavovou čarou se rozumí „křivka odpovídající průsečnici hladiny vody se zemským povrchem při zaplavení území povodní“¹⁷. Je namístě tedy zhodnotit, zda je definice ZÚ, která se nachází ve dvou právních předpisech v určitém souladu. Dle mého názoru se definice nijak nevyklučují, každá z nich se nachází ve dvou různých rovinách, které se z právního hlediska doplňují, což je mimo jiné jednou z funkcí prováděcích předpisů.

Odlíšnost definic je dána zejména tím, že vyhláška č. 236/2002 Sb., je pojata spíše technickým směrem, jelikož se týká způsobu a rozsahu stanovování ZÚ, je tedy třeba využívat i pojmy technického rázu. Pokud bychom si rozebrali definici uvedenou v § 66 odst. 1 VZ, je třeba tedy poukázat na to, že v první řadě jsou ZÚ administrativně určenými územími – zde je tedy jakýsi odkaz na vyhlášku, která právě určuje způsob administrativního určení ZÚ. Vyhláška totiž pracuje i s pojmem záplavová čára, který není ve VZ nikde zmíněn – to je ovšem dáno tím, že pro účely definice ve VZ zákonodárce zřejmě již počítal s využitím vyhlášky jako prováděcího předpisu, kde bude vhodnější stanovit přesné technické parametry, která by v zákoně způsobovaly přílišnou zmatečnost.

¹¹ Veřejný ochránce práv. *Průběžná zpráva veřejného ochránce práv o šetření ve věci záplavových území*. [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit.4.ledna2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZZ.pdf>.

¹² Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹³ Tamtéž

¹⁴ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Soudy, 2015, s. 187.

¹⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2012, č.j. 1 Ao/2010 – 247.

¹⁶ Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

¹⁷ Tamtéž

Stejně hodnotím i pojem inundační území, který je taktéž obsažen pouze ve vyhlášce, avšak s pojmem ZÚ úzce souvisí. Vyhláška definuje pojem inundační území jako „území přilehlé k vodnímu toku, které je zaplavováno při průtocích přesahujících kapacitu koryta vodního toku“¹⁸. Opět jej považuji za pojem nezbytný pro pochopení účelu ZÚ, ovšem jeví se opět zřejmě jako více vhodná definovat jej ve vyhlášce, která má na starosti stanovování návrhu ZÚ. Právě tento návrh se zpracovává dle ustanovení § 4 vyhlášky „pro inundační území vodního toku určené správcem vodního toku nebo Plánem hlavních povodí České republiky a plány oblasti povodí“¹⁹.

1.1.2. Aktivní zóny záplavových území

Termín AZZÚ byl stejně jako pojem ZÚ zaveden VZ. V ustanovení § 67 odst. 1 VZ je uvedeno, které činnosti nejsou v AZZÚ povoleny provozovat následujícím způsobem: „V aktivní zóně záplavových území se nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřízení konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů“²⁰.

Definice pokračuje v odstavci 2 téhož ustanovení, kde jsou vyčteny další činnosti, které nejsou v AZZÚ povoleny – jako příklad lze uvést těžbu nerostů a zeminy, zřizování oplocení a živých plotů, zřizování táborů a kempů a další.²¹

Naopak ve vyhlášce č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování ZÚ se setkáváme s užším vymezením AZZÚ. V § 2 písm. e) je za AZZÚ považováno „území v zastavěných územích obcí a v územích určených k zástavbě podle územních plánů, jež při povodni odvádí rozhodující část celkového průtoku, a tak bezprostředně ohrožuje život, zdraví a majetek lidí“²². Z definice uvedené ve vyhlášce je patrné, že AZZÚ by měla být vymezována pouze v zastavěných územích obce a v územích, která jsou určena k zástavbě. Taková definice by korespondovala s VZ, který byl účinný do 22. ledna 2004, kdy takové zúžené vymezení AZZÚ bylo obsahem § 66 odst. 2 dnes již neúčinné verze zákona.

¹⁸ Tamtéž

¹⁹ Tamtéž

²⁰ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²¹ Tamtéž

²² Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

Otázkou ovšem je, proč není novelizována i vyhláška, která by jako prováděcí předpis měla být v souladu se zákonem. Zákon totiž vcelku rozumně uvádí, že AZZÚ by měla být vymezena případně dle potřeby i mimo zastavěné či zastavitelné území, konkrétně v ustanovení § 66 odst. 2 VZ. To že je tedy určitý rozdíl v tak zásadní záležitosti však může mít určitý vliv na stanovení AZZÚ, kdy za takových podmínek musí být součástí ZÚ jen v takových případech, kdy se bude stanovovat pro zastavěná území a území určená k zástavbě. Této problematice se blíže věnuji v kapitole č. 1.2, kde se podrobně zabývám stanovováním a vyhlásováním ZÚ a AZZÚ.

Nesouladem definice AZZÚ se zabývala již zástupkyně veřejného ochránce práv (dále jen „VOP“) Jitka Seitlová, která provedla šetření ohledně problematiky ZÚ, kdy dle ní vyšlo najevo, že definice uvedena ve vyhlášce je příliš zužující. Zástupkyně VOP dále uvedla, že je třeba vyhlášovat AZZÚ i v územích, která nejsou zastavěná, popřípadě, která nejsou určena k zástavbě a to z toho důvodu, aby zde nebylo možná v budoucnu vůbec zástavbu provést a zároveň, aby byly zamezeny i činnosti, které jsou vyjmenovány v § 67 odst. 2 VZ. Na základě svých zjištění uvádí, že by bylo vhodné přistoupit ke změně vyhlášky tak, aby korespondovala s ustanoveními § 66 a § 67 VZ a tím by se dosáhlo efektivnějšího postavení AZZÚ jako prvku v protipovodňové ochraně.²³ Ke změně vyhlášky však doposud nedošlo.

To, že vyhláška problematiku upravuje příliš zužujícím způsobem, je problémem zejména v souvislosti s územním plánováním. To je ze své povahy především dynamickým procesem a je třeba uvažovat i nad tím, že území, která nejsou zastavěná nebo nejsou určena k zástavbě, se mohou v budoucnu takovými územími stát a vzhledem k tomu, že AZZÚ mají být zejména preventivním opatřením, tak v tomto případě by svoji preventivní funkci zcela nenaplnovala. Na změně vyhlášky je dle mého názoru tedy stále trvat a důrazněji se zasazovat o její novelizaci.

Dále je vhodné připomenout, že k vyhlásování AZZÚ nedochází pouze z toho důvodu, aby byl chráněn majetek, který se na tomto území nachází.²⁴ V ustanovení § 2 písm. e) vyhlášky č. 236/2002 Sb. se uvádí, že AZZÚ patří mezi území, které má při vzniku povodně odvádět část celkového průtoku.²⁵ To znamená, že vlastníci pozemku v AZZÚ, kteří se zdržují výstavby, se tímto podílejí na ochraně dalších subjektů.²⁶

²³ Veřejný ochránce práv. *Průběžná zpráva veřejného ochránce práv o šetření ve věci záplavových území*. [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit. 4. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZZ.pdf>.

²⁴ HANÁK, Jakub, POLÁČKOVÁ, Marie. Stavební činnost v záplavových územích. In PRŮCHOVÁ, Ivana, HANÁK Jakub a kol. *Voda v právních vztazích*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2014. s. 52.

²⁵ Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

²⁶ HANÁK, Jakub, POLÁČKOVÁ, Marie. Stavební činnost v záplavových územích. In PRŮCHOVÁ, Ivana, HANÁK Jakub a kol. *Voda v právních vztazích*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2014. s. 52.

Tento názor implicitně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) který tvrdí, že „navrhovatel snad může být nezabrnutím předmětným pozemků v cizím vlastnictví do aktivní zóny záplavového území dotčen na svých (domnělých) zájmech, nemůže tím být však zkrácen na svých právech, způsobem potřebným pro založení aktivní procesní legitimace dle § 101a odst. 1 s. ř. s.“²⁷

Zároveň je vhodné se zabývat zákazem stavební činnosti v AZZÚ v souvislosti s Listinou základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). Tomáš Kocourek ve svém článku poukazuje zejména tu skutečnost, že právě zákaz výstavby v AZZÚ dosahuje omezení intenzity uvedené v článku 11 odst. 4 LZPS - „Vylastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.“²⁸. Vzhledem k tomu, že v právních předpisech není nikde upravena povinnost kompenzovat újmu, která vzniká při omezení vlastnického práva k pozemkům v AZZÚ, je zde určitá možnost pro přímou aplikaci ustanovení LZPS.²⁹

1.2 Stanovování a vyhlásování záplavových území a aktivních zón záplavových území

Jakékoliv prostředky, které ovlivňují stav životního prostředí lze v nejširším smyslu chápat jako nástroje ochrany životního prostředí. Tyto prostředky můžeme dělit do dvou skupin, z nichž jednou jsou vlastní aktivity, mezi které patří zejména určité plány, realizace a financování všech činností, které mohou přispět ke zlepšení životního prostředí. Druhou skupinu označujeme jako regulatorní opatření, které ovlivňují a regulují chování fyzických osob (dále jen „FO“) a právnických osob (dále jen „PO“).³⁰

Stanovování ZÚ a jejich aktivních zón (dále jen „AZ“) patří nepochybně mezi jeden z nástrojů ochrany životního prostředí. Pokud budeme brát v potaz výše uvedené dělení těchto nástrojů, je třeba uvažovat nad zařazením stanovování ZÚ a AZZÚ na pomezí těchto dvou skupin. Na jedné straně je stanovení ZÚ a jeho AZ určitým plánováním ze strany správního orgánu na návrh správce vodního toku. Na druhé straně se s jejich vymezením vážou i určité omezující opatření regulatorního charakteru, která jistě ovlivňují činnosti FO a PO.

Problematika stanovování a vyhlásování ZÚ a AZZÚ je vcelku komplexně upravena. Pokud se zamyslíme nad účelem jejich vyhlásování, jednoznačnou odpovědí je to, že je touto činností předcházeno budoucím škodám na majetku, zdraví a lidských životech a újmám na

²⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.9. 2011, č.j. 8 Ao 5/2011 – 51.

²⁸ Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹ KOCOUREK, Tomáš. Omezení vlastnického práva z důvodu ochrany životního prostředí. *Právní rozhledy*. 2010, č. 6, s. 197.

³⁰ DIENSTBIER, Filip. Nástroje ochrany životního prostředí a jejich úprava. In DIENSTBIER, Filip (ed.) *Nástroje ochrany životního prostředí – role práva*. Olomouc: Právnická fakulta Univerzity Palackého, 2011, s. 9 – 12.

životním prostředí obecně. Zákon č. 254/2001 Sb. v této oblasti odkazuje prostřednictvím ustanovení § 66 odst. 3 zejména na vyhlášku č. 236/2002 Sb.³¹

Vodním zákonem tedy není stanoven územní rozsah ZÚ a AZZÚ. Ten stanovuje správní orgán na návrh správce vodního toku. Tímto správním orgánem je vodoprávní úřad – tím je pro významné vodní toky (dále jen „VVT“) dle § 107 odst. 1 písm. o) VZ krajský úřad. Záplavová území a AZZÚ jsou vyhlášovány formou opatření obecné povahy.³²

Co se týče formy vyhlásování opatření obecné povahy, které je obecně vymezováno jako úkon, který se je na pomezí mezi právními předpisy a správními rozhodnutími, je třeba uvažovat, zda je tato forma vhodná pro vyhlásování ZÚ a AZZÚ.³³ Blíže se tomuto věnuji v kapitole 2.1.2.

Již v úvodu je vhodné podotknout, že zákon ani vyhláška nestanovují ke stanovení ZÚ a AZZÚ žádnou lhůtu a to i přesto, že se nabízí hned dvě skutečnosti, u nichž by bylo možné lhůtu vymezit. Absentuje tedy lhůta, která by ukládala správci vodního toku předložit návrh ZÚ vodoprávnímu úřadu, stejně tak jako postrádám lhůtu, která by vodoprávnímu úřadu ukládala povinnost do určité doby rozsah ZÚ stanovit. Úplná absence lhůt může v krajních případech způsobit nepřiměřené délky procesu vyhlásování ZÚ.

Zde se tedy jeví jako vhodné, aby se jak správce vodního toku, tak vodoprávní úřad drželi obecného ustanovení § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SŘ“), které uvádí, že správní orgán má vyřizovat své záležitosti bez zbytečných průtahů. Dále uvádí, že při absenci lhůty je možné použít ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností.³⁴

Absence lhůt však může mít i důsledky v souvislosti se subjektivními právy jednotlivce. Otázkou je, zda se může jednat jako takový dožadovat toho, aby byla v určité oblasti ZÚ stanovena. V této souvislosti poukazují na rozsudek Evropského soudního dvora, který rozhodoval o předběžné otázce, „*zda jednotlivec může požadovat na vnitrostátních orgánech, aby vypracovali akční plán v případě uvedeném v čl 7 odst. 3 směrnice 96/62, kdy existuje určité riziko překročení mezních hodnot nebo výstražných prahových hodnot.*“³⁵ V tomto případě rozhodl tak, že pokud ustanovení směrnice ukládá členským státům povinnost vypracovat akční plány v určitých případech, tak je jednotlivcům dovoleno se dovolávat těchto bezpodmínečných a přesných ustanovení směrnice.³⁶

³¹ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³² KOCOUREK, Tomáš; BAHÝL, Ján. Zákazy a omezení stavební činnosti vyplývající ze složkových zákonů práva životního prostředí. In PRŮCHOVÁ, Ivana a kol., *Stavební zákon a ochrana životního prostředí*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2011, s. 382 – 425.

³³ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 168.

³⁴ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

³⁵ Rozsudek ze dne 25. července 2008, Dieter Janeczek v Freistaat Bayern, C-237/07, Sb. rozh. s. I-06221.

³⁶ Tamtéž

Jelikož Směrnice 2007/60/ES v čl. 14 zakotvuje určitou povinnost států zachovávat nebo obnovovat záplavová území, lze analogicky dovodit, že i v tomto případě by měl mít jednotlivec možnost dovolávat se toho, aby byla ZÚ území stanovována řádně a včasně.³⁷

Co se týče postupu, který předchází samotnému vyhlášení ZÚ, ten nadále upravuje vyhláška. Správce vodního toku má povinnost neprodleně oznámit vodoprávnímu úřadu zahájení práce na návrhu ZÚ a konzultovat s ním, jaký způsob pro zpracování zvolí.³⁸ Zde si je třeba povšimnout již zmíněnou absenci lhůty, která je mírně kompenzována tím, že vyhláška stanovuje, aby bylo vodoprávnímu úřadu oznámeno neprodleně.

Může však nastat i situace, kdy dojde ke změně vstupních podkladů nebo na straně vlastníků nemovitostí v potenciálním ZÚ dojde ke změně poměrů. V tomto případě je možné, aby správce vodního toku nebo kdokoliv (zejména vlastníci nemovitostí) podali návrh/podnět dle § 37 SŘ vodoprávnímu úřadu, aby bylo ZÚ stanoveno. Poté již může klasicky vodoprávní úřad požadovat, aby správce vodního toku zpracoval návrh ZÚ, tak jak mu to ukládá vyhláška č. 236/2002 Sb.³⁹

Vyhláška tedy stanoví územní rozsah stanovení ZÚ a AZZÚ. Co se týče ZÚ, tak zde je návrh zpracován pro inundační území vodního toku, které je určeno správcem vodního toku, případně Plánem hlavních povodí České republiky a plány oblastí povodí.⁴⁰ „Pro každý úsek vodního toku se zpracovává návrh záplavového území odpovídající přirozené povodni, jejíž hydrologické charakteristiky byly výchozí pro vymezení záplavového území odpovídající přirozené povodni, jejíž hydrologické charakteristiky byly výchozí pro vymezení záplavového území, a to pro průtoky, odpovídající příslušné technické normě, které se vyskytují při přirozené povodni s periodicitou 5, 20 a 100 let.“⁴¹

Vyhláška vymezuje i územní rozsah AZZÚ a to takto: „V zastavěných územích obcí a v územích určených ke zástavbě podle územních plánů se zároveň podle § 66 odst. 2 vodního zákona vymezí pro průtoky, odpovídající příslušné technické normě, které se vyskytují při přirozené povodni s periodicitou 100, aktivní zóna záplavového území.“⁴² Zde je tedy využit odkaz přímo do VZ, kde příslušné ustanovení navíc uvádí, že AZZÚ je stanovována podle nebezpečnosti povodňových toků.⁴³

Vyhláška dále upravuje, co vše musí podklady pro zpracování návrhu obsahovat. Zabývá se i tím, jaké má mít návrh, který je předkládán správcem vodního toku, náležitosti. Co se týče formy návrhu ZÚ, tak tomu vyhláška ukládá, zpracování v digitální formě, případně dovoluje

³⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládnání povodňových rizik. Úř. věst. L 288/27, 6. listopadu 2007.

³⁸ Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

³⁹ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Soudy, 2015, s. 187.

⁴⁰ Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

⁴¹ Tamtéž

⁴² Tamtéž

⁴³ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

tištěnou formu s takovými náležitostmi, které zajišťují jeho využitelnost pro další potřeby veřejné správy. Důležitou součástí žádosti o vyhlášení ZÚ je přiložení mapy se zákresem ZÚ v měřítku 1:10 000.⁴⁴ Zajímavé je, že se v praxi často setkáváme s případy, kdy předkladatel návrhu zpracuje návrhy ZÚ v měřítku 1:5000, kdy je takto umožněna přesnější identifikace záplavové hranice v terénu. Takový postup je jistě pozitivním a dá se považovat za souladný s principem dobré správy.⁴⁵

Krajský úřad jako vodoprávní úřad může také uložit správci vodního toku, aby předložil návrh ZÚ – tato skutečnost plyne přímo z VZ, konkrétně z ustanovení § 66 odst. 1.⁴⁶ Zde již není stanovena žádná sankce za nesplnění této povinnosti, což dle mého názoru výrazně podlamuje efektivitu ustanovení VZ. Subsidiárně lze aplikovat ustanovení § 6 odst. 1 SŘ v souvislosti s uplatněním sankcí uplatnění nástrojů proti nečinnosti dle § 80 SŘ.⁴⁷

Je však otázkou, jak budou postupovat vodoprávní a stavební úřady v případě, že ZÚ není stanoveno. S takovou situací VZ počítal a dle § 66 odst. 5 mají úřady vycházet při své činnosti zejména z podkladů správců povodí a správců vodních toků, které vymezují pravděpodobnou hranici území ohroženého povodněmi. Takto lze ovšem postupovat pokud v dané lokalitě není ZÚ stanoveno. Pokud je platně stanoveno ZÚ, nelze využít podklady o pravděpodobné hranici a to ani v případě, že je zjištěn nesoulad stanoveného ZÚ s reálnou situací.⁴⁸

Vyhlašování ZÚ a jejich AZ je ve své podstatě výkonem přenesené státní správy, tento podléhá státnímu dozoru. Ten vykonávají věcně příslušná ministerstva a jiné věcně příslušné ústřední správní úřady. Dozor slouží především k tomu, aby byla dodržována zákonnost, ale zároveň nebyla omezována přenesená státní správa.⁴⁹ Koordinace státní správy spočívající ve vyhlašování ZÚ a jejich AZ spadá do kompetence MŽP.⁵⁰ Mimo jiné by měly zejména vyhodnocovat a kontrolovat informace o územích, kde jsou ZÚ vyhlášena a kde nikoli.

⁴⁴ Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

⁴⁵ Veřejný ochránce práv. *Závěrečné stanovisko zástupkyně veřejného ochránce práv ve věci záplavových území*. [online].

Ochrance.cz, 2012, [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na

<http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZSO.pdf>.

⁴⁶ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, ŠTRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Sondy, 2015, s. 188.

⁴⁸ Tamtéž, s. 188.

⁴⁹ KADEČKA, Stanislav, PRŮCHA, Petr. *Správní právo – obecná část*. Brno: Masarykova univerzita. 2008. s. 29.

⁵⁰ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

1.3 Evidence záplavových území

Již v předchozí kapitole jsem zmínila, že MŽP má na starost kontrolovat a shromažďovat data o vyhlášení jednotlivých ZÚ. Dle § 66 VZ má zároveň MŽP povinnost vést dokumentaci o stanovených ZÚ na území České republiky. Dále ustanovení ukládá povinnost zabezpečit evidenci ZÚ v informačním systému veřejné správy.⁵¹

Podrobnosti, které určují náležitosti evidence ZÚ, stanoví vyhláška č. 252/2013 Sb., o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy. Ta v § 28 uvádí, že „stanovená záplavová území se evidují v rozsahu údajů o územní identifikaci, názvu vodního toku, správcí vodního toku, identifikačním čísle hydrologického povodí, kilometrů počátku a konce úseku vodního toku stanoveného záplavového území, názvu obce, na jejímž území je stanoveno záplavové území, kódu vodoprávního úřadu, který stanovil záplavové území, a datu a čísla jednacího stanovení záplavového území vodoprávním úřadem.“⁵² Dále uvádí, že do informačního systému veřejné správy informace zadává pověřený odborný subjekt.⁵³

Centrální evidence je vedena ve Výzkumném ústavu vodohospodářském T.G.M. (dále jen „VÚV T.G.M.“). Je součástí digitální báze vodohospodářských dat (dále jen „DIBAVOD“) a Hydroekologického informačního systému (dále jen „HEIS“). V současné době tedy zpracování dat do evidence probíhá v několika následujících krocích. Správce vodního toku poskytne jim vypracované návrhy ZÚ vodoprávnímu úřadu. Vodoprávní úřad tyto dokumenty zpracuje a stanoví ZÚ. Následně předá podklady MŽP. To jednotlivé podklady zaeviduje a digitální data předá VÚV T.G.M. Ten podklady zpracuje a předá je do datového skladu a vlastního informačního systému.⁵⁴

Vzhledem k tomu, že každý by měl mít možnost nahlédnout do centrální evidence ZÚ, zajímala jsem se o to, jakým způsobem lze zjistit, zda je v určité oblasti vyhlášeno ZÚ či nikoli. Výše již bylo zmíněno, že dle ustanovení § 66 odst. 6 vodního zákona má MŽP povinnost zabezpečovat evidenci ZÚ v rámci informačního systému veřejné správy.⁵⁵

Informace o stanovených ZÚ a AZZÚ jsou průběžně zveřejňovány v rámci Povodňového informačního systému (dále jen „POVIS“). Nejjednodušší způsob, jak si lze

⁵¹ Tamtéž

⁵² Vyhláška č. 252/2013 Sb., o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy.

⁵³ Tamtéž

⁵⁴ Evidence záplavových území [online]. Dibavod.cz, [cit. 2. ledna 2016]. Dostupné na <<http://www.dibavod.cz/test/38/evidence-zaplavovych-uzemi.html>>.

⁵⁵ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

prohlédnout grafické zobrazení ZÚ a jejich AZ nad mapou ČR, je přes stránky digitálního Povodňového plánu ČR (www.dppcr.cz), který je součástí systému POVIS.⁵⁶

Tento systém nehodnotím příliš kladně, i když je označován jako nejjednodušší možnost jak se informovat o ZÚ, jelikož orientace v něm je místy obtížná a není celkově uživatelsky příznivá. Postrádám obecný návod k práci s ním ze strany MŽP, který by jistě usnadnil orientaci v něm. Myslím, že v případě laika, který chce zjistit, zda se jeho pozemek nachází buď v ZÚ, nebo v AZZÚ, bude práce s tímto systémem nekomfortní. V „Příloze č. 1“ uvádím náhled na prostředí tohoto systému.

Dalším problémem tohoto systému je skutečnost, že poměrně často jsou data nedostupná, z důvodů různých aktualizací a to v časovém horizontu i celého jednoho dne. Tento problém by měl být vyřešen, jelikož je tímto ovlivněna stabilita možnosti do systému nahlédnout a vyhledávat v něm informace a tudíž ne zcela efektivně naplňuje funkci stanovenou VZ v ustanovení § 66 odst. 6.

V tomto případě bych určitě navrhovala, aby bylo ze strany MŽP uvažováno o změně systému, který by splňoval požadavky ustanovení § 66 odst. 6 VZ, zejména v souvislosti s vývojem technologií. Vzhledem k tomu, že systém má sloužit i široké veřejnosti, bylo by vhodné, aby práce s ním byla jednodušší a rychlejší – např. tak, aby šlo pouze zadat číslo parcely a katastrální území a systém by vyhledal, zda se daná parcela nachází v ZÚ či jeho AZ.

1.4 Evidence záplavových území v katastru nemovitostí?

Vzhledem k tomu, že v předchozí podkapitole jsem se zabývala nedostatky systému evidence ZÚ, považuji za vhodné se v následující podkapitole věnovat myšlence o vhodnosti evidence ZÚ v rámci katastru nemovitostí (dále jen „KN“).

Dalším z podnětů je fakt, že zákon neupravuje možnost náhrady újmy, která vznikne v souvislosti s vyhlášením ZÚ a jeho AZ, čemuž jsem se již věnovala v kapitole 1.1.2. K takovým újmám dochází zejména v situacích, kdy doposud nebyla územně plánovací dokumentací omezena výstavba a v souvislosti se stanovením ZÚ a jeho AZ je výstavba vyloučena.⁵⁷

Dalším vlivem, který má vyhlášení ZÚ za následek, je cena pozemku. Zde uvádím zejména názor Nejvyššího soudu, který uvádí, že: „*umístění stavby v záplavovém území ovlivňuje její obvyklou cenu*“⁵⁸. V této chvíli je tedy vhodné zaměřit se na potenciální vlastníky pozemků, které se

⁵⁶ Modul informačního systému POVIS [online]. Dppcr.cz, [cit. 2. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.dppcr.cz/html_pub/>.

⁵⁷ KOCOUREK, Tomáš. Omezení vlastnického práva z důvodu ochrany životního prostředí. *Právní rozhledy*. 2010, č. 6, s. 197.

⁵⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.5. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2276/2006.

nenacházejí v bezprostřední blízkosti vodních koryt a tím pádem nevzbuzují možnost nějakého omezení či nebezpečí v podobě povodní, avšak nacházejí se v ZÚ či přímo v jeho AZ.

Abychom v situaci, kdy máme zájem o určitý pozemek, zjistili, zda na něm nevázne nějaké věcné právo či jiný druh omezení, naše první kroky vedou na KN nebo do nahlížení do KN prostřednictvím internetu. Zastávám názor, že veškerá rozsáhlejší omezení, která mohou mít vliv na určitý pozemek, by měla být zaznamenána v rámci KN. Avšak ZÚ, byť jsou omezením vcelku zásadním, zde zaznamenána nejsou.

Z ustanovení § 1 odst. 1 vyplývá, že „*katastr nemovitostí (dále jen „katastr“) je veřejný seznam, který obsahuje soubor údajů o nemovitých věcech (dále jen „nemovitost“) vymezených tímto zákonem zahrnující jejich soupis, popis, jejich geometrické a polohové určení a zápis práv k těmto nemovitostem.*“⁵⁹

V odst. 2 je uvedeno, k čemu všemu KN slouží a zde je mimo jiné uvedeno, že má sloužit především k ochraně práv k nemovitostem, ochraně životního prostředí a k oceňování nemovitostí.⁶⁰ Z těchto informací dovozují, že ZÚ by měla být součástí evidence KN, jelikož ovlivňují nemovitosti právě ve výše zmíněných bodech. Zajímala jsem se o to, které skutečnosti stanovené VZ, jsou v KN evidovány, a co zákonodárce vedlo k tomu, aby zakotvil povinnost jejich evidence do KN s tím, že využiji analogickou metodu k tomu, abych rozebrala důležitost a nezbytnost evidence ZÚ do KN.

Co se týče VZ a povinnosti evidovat údaje jím stanovené v KN, tak novelou Ministerstva zemědělství k datu 1.1. 2007 bylo stanoveno a zakotveno v ustanovení § 20 odst. 2 VZ, že „*v katastru nemovitostí se vyznačují ochranná pásma vodních děl podle odst. 1 a ochranná pásma vodních zdrojů údajů o způsobu ochrany nemovitostí*“⁶¹. Tuto povinnost uvádí i vyhláška Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního č. 26/2007 Sb., katastrální vyhláška, která v ustanovení § 8 odst. 1 uvádí, že se v KN evidují i údaje o parcele, kterými je typ a způsob ochrany nemovitosti.⁶² V KN se mimo jiné evidují ochranná pásma vodního zdroje 1. a 2. stupně a ochranná pásma vodních děl⁶³

Je vhodné se zamyslet nad povahou momentálně zapisovaných údajů do KN a porovnat, do jaké míry se svojí povahou a významem shodují právě se ZÚ a jejich AZ.

Ochranná pásma vodních děl jsou upravena VZ v ustanovení § 58 odst. 3, kdy na návrh vlastníka vodního díla může vodoprávní úřad ochranné pásmo stanovit. V tomto ochranném pásmu může právě vodoprávní úřad omezit výstavbu a provádění jiných činností.⁶⁴ Již v této

⁵⁹ Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁰ Tamtéž

⁶¹ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶² Vyhláška č.26/2007 Sb., katastrální vyhláška, ve znění pozdějších předpisů.

⁶³ Tamtéž - Příloha k této vyhlášce, bod č. 6

⁶⁴ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

skutečnosti shledávám určitou podobnost se ZÚ, která jsou rovněž stanovována vodoprávním úřadem a jejich účel mimo jiné spočívá v omezení výstavby a jiných činností, což je i jistě jedním z důvodů, proč jsou ochranná pásma vodních děl evidována v KN, který je veřejným seznamem a má sloužit veřejnosti.

Další podobnost shledávám ve formě stanovení ZÚ a ochranných pásem. ZÚ se stanovují formou opatření obecné povahy (viz. kapitola 1.2). Ochranná pásma mají formu stanovení totožnou – dle ustanovení § 48 odst. 3 se stanoví opatřením obecné povahy.⁶⁵

Naopak rozdíl je v tom, na čí návrh se ochranné pásmo a území stanovuje. U ochranných pásem je tímto vlastník vodního díla a u ZÚ správce vodního toku. Tento rozdíl je dán především tím, že správci VVT dle ustanovení § 48 odst. 1 VZ jsou PO, které jsou zřízeny podle zvláštního zákona, kterým je zákon č.305/2000 Sb., o povodích. Dle § 48 odst. 2 VZ jsou správci drobných vodních toků i obce, FO, PO nebo organizační složky státu.⁶⁶ Zatímco vlastníci vodních děl nejsou zřizováni dle žádného zvláštního předpisu. Rozdílná je i ta skutečnost, že u ZÚ má vodoprávní úřad povinnost jejich rozsah stanovit, zatímco u ochranných pásem vodních děl záleží na uvážení vodoprávního úřadu, zda je stanoví.⁶⁷

Z výše uvedeného plyne, že ochranná pásma vodních děl se svojí povahou a významem nijak výrazně neliší od ZÚ a jejich AZ. Jejich společným cílem je chránit určité území před nadměrnou výstavbou a jinou činností. Je nutné podotknout, že se svojí účelností určitým způsobem liší, zejména tím, že ZÚ mají jako hlavní účel ochranu před povodněmi a ochranná pásma vodních děl jsou stanovována za účelem chránit vodní dílo, ale jejich ochrana spočívá ve stejných opatřeních – zákaz nebo omezení provádět stavby nebo jiné činnosti.

Dalším údajem, který je předmětem evidence KN, jsou ochranná pásma vodních zdrojů. Ta jsou upravena v ustanovení § 30 odst. 1 VZ. Jsou zde vymezena zejména povahou svého účelu tak, že slouží k ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti vod, jak povrchových, tak podzemních nebo takových, která jsou využívána jako zásoba pitné vody s průměrem odběru více než 10 000 m³ za rok a také k ochraně zdrojů vod, která slouží pro výrobu balené kojenecké nebo pramenité vody. Jsou stanovována vodoprávním úřadem ve veřejném zájmu.⁶⁸

V ustanovení § 30 odst. 8 je uvedeno, že vodoprávní úřad může v rozhodnutí o zřízení ochranného pásma vodního zdroje stanovit, které činnosti ohrožují vydatnost nebo jakost vodního zdroje a které nelze z tohoto důvodu v ochranném pásmu vodního zdroje provádět.⁶⁹

⁶⁵ Tamtéž

⁶⁶ Tamtéž

⁶⁷ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, ŠTRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Sondy, 2015, s. 187.

⁶⁸ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹ Tamtéž

V opatření obecné povahy může být např. stanoveno, jaká technická opatření jsou povinni provést ti, kteří jsou oprávněni k odběru a další osoby oprávněné dle § 30 odst. 12 VZ.⁷⁰ I zde tedy narážíme na určité omezení lidské činnosti rozhodnutím vodoprávního úřadu. V porovnání se ZÚ je zde i velmi podobný cíl ochrany a tím je lidské zdraví, potažmo život. V obou případech se jedná o opatření, která mají zabránit situaci, která může ohrozit obyvatelstvo.

Dále jde v obou případech o opatření preventivního rázu, jelikož nepovolením určitých činností v rámci ochranných pásem vodních zdrojů má být zabráněno určitému ohrožení jakosti a zdravotní nezávadnosti pitné vody do budoucna, stejně tak jako stanovení ZÚ má za úkol zamezit situacím, kdy by byla lidská obydlí v přímém ohrožení ničivých následků povodní.

Co se týče formy, tak tou je opět dle § 30 odst. 1 VZ opatření obecné povahy, které je vydáváno vodoprávním úřadem buď z vlastního podnětu, nebo z podnětu osoby, které mohou odebírat vodu z tohoto vodního zdroje nebo ti, kteří si zažádali o povolení vodu z tohoto zdroje odebírat u vodárenských nádrží a dále také vlastníci vodních děl, které slouží ke vzdouvání vody v takových nádržích.⁷¹ Zde tedy shledáváme rozdíl oproti ZÚ, kde je podnět ke stanovení určen poněkud úžeji (viz kapitola 1.2).

I v tomto případě neshledávám větší rozdíly mezi významem ochranných pásem vodních zdrojů a ZÚ a AZZÚ. Obě takto stanovená území mají společný cíl a to chránit zdraví obyvatel.

Důležité je ovšem zmínit, že údaje o ochranných pásmech v rámci KN nesdělují uživatelům vyčerpávající informace o omezeních, která v daném ochranném pásmu jsou, v takovém případě je nutné se obrátit na příslušný správní úřad, který má tyto informace k dispozici. Z tohoto tedy vyplývá, že takové údaje mají v katastru pouze signalizační funkci, která uživatele upozorňuje na zvýšenou opatrnost v souvislosti s různorodou lidskou činností v této oblasti.⁷² I to je však vhodné a účinné a i toto je důvod, proč zastávám názor, aby ZÚ a AZZÚ byla v katastru evidována a měla podobný signalizační význam.

Vzhledem k tomu, že jsem mezi ZÚ s jejich AZ a ochrannými pásmy vodních děl a vodních zdrojů nenašla zásadní rozdíly zejména v účelnosti jejich vymezení a funkci, považuji za vhodné, aby i ZÚ byla evidována v rámci KN. Tímto by bylo přispěno k lepší orientaci veřejnosti ve vymezení ZÚ a jejich AZ, jelikož je jejich evidence, která je vedená v rámci systému POVIS nepřehledná a těžko se v ní orientuje.

⁷⁰ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Soudy, 2015, s. 101.

⁷¹ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷² *Důvodová zpráva k zákonu č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon)*. J. Beck-online.cz, [cit. 2. Února 2016]. Dostupné na

<<https://www.beckonline.cz/bo/chapterviewdocument.seam?documentId=oz5f6mrqgezv6mrvgzpwi6rng>>.

1.5 Důsledky existence záplavových území a aktivních zón záplavových území pro stavební činnost

V předchozích kapitolách jsem vymezila jednotlivé pojmy, které se týkají ZÚ a AZZÚ jako takových a vymezila jejich smysl a účel. Aby však mohla proběhnout výstavba v ZÚ, je třeba se zabývat i dalšími instituty, které s touto problematikou souvisejí.

Jedním z nich je i územní plánování, které mimo jiné zabývá ochranou hodnot území a umožnění jeho dalšího rozvoje.⁷³ Územní plánování je obecně považováno za jeden z významných nástrojů, který řeší, jak má být funkčně využito území, stanovuje zásady pro jeho organizaci.⁷⁴ Zároveň je územní plánování činností soustavnou a komplexní, která se snaží o dosažení dohody všech účastníků o tom, jak má být určité území využito.⁷⁵ Dle StavZ je jedním z úkolů územního plánování vytvářet v území takové podmínky, aby bylo možné realizovat snížení nebezpečí přírodních katastrof a odstranění jejich důsledků – vše však přírodě blízkým způsobem.⁷⁶

Tohoto cíle je možné dosáhnout pouze prostřednictvím opatření veřejné správy, prostřednictvím kterých je územní plánování realizováno. Tato opatření se označují jako nástroje územního plánování. Mezi ty patří: územně plánovací podklady, územně plánovací dokumentace, územní opatření, rozhodování o území a územně plánovací informace.⁷⁷

Obecně je v souvislosti s vodohospodářstvím argumentováno tím, že by v mnoha evropských zemích mělo projít zásadními posuny a to zejména ve spojení s dalšími disciplínami, mezi které řadíme i územní plánování.⁷⁸ Jednotlivé nástroje územního plánování se věnují ZÚ a AZZÚ v různém rozsahu. Proto se v jedné z následujících kapitol věnuji i územnímu plánování a analyzuji, jaký má vliv na stanovování ZÚ a AZZÚ.

Ještě předtím však považuji za vhodné seznámit se s jednotlivými možnostmi výstavby v ZÚ, jak je upravuje VZ. Tedy za jakých podmínek je možno stavět v ZÚ a jaká omezení v této

⁷³ SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. Vydání. Praha: Leges, 2014. S. 196.

⁷⁴ LANGHAMMER, Stanislav. Role územního plánování v protipovodňové ochraně: In LANGHAMMER, Stanislav (ed). *Povodně a změny v krajině*. Praha: Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze a Ministerstvo životního prostředí ČR, 2007, s. 355.

⁷⁵ Autorský kolektiv Odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj ČR a kolektiv Ústavu územního rozvoje v Brně. *Ochrana před povodněmi v územním plánování*. [online]. Eagri.cz, duben 2011 [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na < http://eagri.cz/public/web/file/126015/Ochrana_pred_povodnemi_v_uzemnim_planovani.pdf>.

⁷⁶ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁷ SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. Vydání. Praha: Leges, 2014. s. 206 – 207.

⁷⁸ HARTMANN, Thomas, ALBRECHT, Juliane. *From Flood Protection to Flood Risk Management: Condition Based and Performance-Based Regulations in German Water Law* [online]. oxfordjournals.org, 15. června 2014 [cit. 6. února 2016]. Dostupné na < <http://jel.oxfordjournals.org/content/26/2/243.full>>.

výstavbě stanovuje VZ. Touto problematikou se budu zabývat následující kapitole a až poté tedy přistoupím k územnímu plánování jako takovému.

2 Stavební činnost v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území

V této kapitole bych se ráda věnovala nejprve tomu, jaká stavební činnost je povolena v ZÚ a v návaznosti na tom bych rozvedla i to, jak je tomu se stavební činností v AZZÚ. Umíst'ování staveb v územích je upravováno zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále jen „StavZ“). V tomto zákoně je řešeno povolování staveb a jejich umíst'ování obecně, není zde řešena problematika povodní.⁷⁹

2.1 Stavební činnost v záplavových územích

2.1.1 Souhlas dle § 17 vodního zákona

StavZ tedy řeší umíst'ování stavebních záměrů v ZÚ v obecné rovině. V ustanovení § 79 odst. 1 StavZ se uvádí, že „*umíst'ovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.*“⁸⁰ Zákon však připouští několik forem, které umožňují umístění stavebního záměru. Lze tomu tak nejen na základě již zmíněného územního rozhodnutí a územního souhlasu, ale i na základě veřejnoprávní smlouvy, vydané územně plánovací dokumentace a vydaného regulačního plánu.⁸¹

Vydání jedné z těchto forem, které umožňují umístění stavby, předchází územní řízení, kdy stavební úřad mimo jiné zkoumá v souladu s ustanovením § 90 písm. b) StavZ, „*zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů*“.⁸² Tímto zvláštním předpisem je tedy i VZ. Zákon zmiňuje i pojem dotčených orgánů, obecně najdeme jejich postavení v § 136 SŘ. Dotčenými orgány v územním řízení chápeme tedy správní orgány, kterým je zvláštními předpisy svěřena ochrana veřejných zájmů. Takovým orgánem jsou i vodohospodářské orgány.⁸³

StavZ ukládá dotčeným orgánům povinnost vydávat závazná stanoviska, v rámci kterých se vyjádří k předmětnému stavebnímu záměru. Tato stanoviska jsou takové úkony, které jsou učiněny správním orgánem na základě zákona, ale nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení – jejich obsah je pouze závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní

⁷⁹ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁰ Tamtéž

⁸¹ HEGENBART, Miroslav, SAKAŘ, Bedřich a kolektiv. *Stavební zákon. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. s. 178.

⁸² Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

⁸³ Ministerstvo pro místní rozvoj. *Ochrana před povodněmi při umíst'ování staveb* [online]. MMČR.cz, 2013, [cit. 2. února 2016]. Dostupné na < <http://www.mmr.cz/getmedia/f9eca601-3b44-4267-93da-1d00101667bd/Ochrana-pred-povodnemi-v-ramci-umistovani-staveb-14-11-2013.pdf%20on%2010/11/2014>>.

orgány, které jsou příslušné vydávat taková závazná stanoviska, jsou již zmíněnými dotčenými orgány.⁸⁴

Závazným stanoviskem je i souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. c) VZ, který stanoví, že „*souhlas vodoprávního úřadu je třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, ke nimž není třeba povolení podle tohoto zákona, které však mohou ovlivnit vodní poměry, a to ke stavbám, těžbě nerostů nebo ke terénním úpravám v záplavových územích*“.⁸⁵ Tento souhlas se týká vzhledem k ustanovení § 67 VZ především ZÚ mimo AZZÚ.⁸⁶

Je však důležité připomenout, že forma souhlasu se dle § 17 VZ odvíjí od navazujícího úkonu jiného správního orgánu. Pokud bude po vydání souhlasu následovat např. stavebně-povolovací řízení obecného stavebního úřadu, tak v takové situaci vodoprávní úřad vydá souhlas formou závazného stanoviska dle § 149 ŠŘ. Pokud však bude posouzení daného záměru ze strany vodoprávního úřadu konečné – nebude po něm následovat další postup jiného správního orgánu, kde by se promítal obsah závazného stanoviska, bude vydán vodoprávním úřadem souhlas ve formě správního rozhodnutí.⁸⁷

Souhlasu je zapotřebí vždy, kdy budeme zamýšlet umístění stavby v ZÚ. Zároveň je však třeba splnit předpoklady, které jsou uvedeny v uvozovacím návěští a těmi jsou skutečnosti, že k těmto stavbám není vyžadováno povolení podle VZ, ale zároveň tyto stavby nějakým způsobem mohou ovlivnit vodní poměry.

Formu této žádosti stanoví vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů. Vyhláška v § 8 stanoví, jaké doklady musí žadatel předložit pro udělení souhlasu. Vyhláška stanoví i vzor této žádosti, který je součástí této práce a je označen jako „Příloha č. 2“. Součástí tohoto vzoru je i výčet již zmíněných dokladů, které musí žadatel předložit⁸⁸

Připojení tohoto výčtu považuji za velice přínosné, jelikož jej má žadatel k dispozici přímo při vyplňování žádosti a nemusí jej hledat právě ve vyhlášce a jistě se tím usnadní práce laické veřejnosti. Celkové přijetí takové vyhlášky, která upravuje, dá se říci, administrativu veřejné správy je jistě krokem vpřed. Ve spojení se souhlasem udělovaným dle § 17 VZ je uvedení formuláře v této vyhlášce garantováním ochrany především zájmů, které jsou chráněny VZ, a není tímto dotčena povinnost osob, které žádost podávají, zajistit si příslušná ostatní povolení a souhlasy, které jsou právními předpisy vyžadovány.

⁸⁴ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁵ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁶ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, ŠTRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Soudy, 2015, s. 70.

⁸⁷ Tamtéž

⁸⁸ Vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů.

Souhlas je tedy vydáván vodoprávním úřadem a ten má povinnost dodržet určité náležitosti, které musí souhlas obsahovat. Tyto náležitosti stanoví opět vyhláška č. 432/2001 Sb., která uvádí především, že souhlas má především obsahovat náležitosti dle zvláštního předpisu, kterým je SŘ.⁸⁹ Zde se zejména analogicky využije ustanovení § 67 SŘ o náležitostech rozhodnutí, jelikož samotné ustanovení o závazných stanoviscích nijak blíže náležitosti těchto úkonů nevymezuje.⁹⁰ Nadále má zahrnovat určité údaje, které se týkají bližšího určení stavby a vodního toku. Důležitou součástí souhlasu je stanovení doby, na kterou se souhlas uděluje a podmínek, které mohou být vodoprávním úřadem stanoveny.⁹¹

2.1.2 Omezující podmínky v záplavových územích

Další skutečností, která může ovlivnit stavební činnost v ZÚ, je možnost, kterou dává ustanovení § 67 odst. 3 VZ vodoprávnímu úřadu. Jelikož i ZÚ, které se však nachází vně AZZÚ, je územím, které je pravidelně ohrožováno povodněmi, i zde VZ bere toto ohrožení majetku a lidských životů na zřetel. Je však nutné podotknout, že v ZÚ mimo AZ není ohrožení takové intenzity a stavby umístěné v této oblasti nemají takový vliv na odtokové poměry jako je tomu v případě staveb, které jsou umístěny přímo v AZ. Vodní zákon tudíž sám výslovně neukládá žádná omezení pro toto území.⁹²

Je zde však možnost, jak regulovat činnosti, které se zde mohou potenciálně vyvíjet, jelikož je zde ustanovení § 67 odst. 3 VZ, které umožňuje vodoprávnímu úřadu stanovit omezující podmínky. Omezující podmínky jsou stanovovány opatřením obecné povahy.⁹³ Jelikož tato forma správního aktu se vyznačuje především tím, že stojí na pomezí individuálních a normativních správních aktů, jeví se jako vhodnou formou pro vymezení podmínek omezujícího charakteru. Vůči obecně vymezeným adresátům jsou konstituovány práva a povinnosti v konkrétní věci.⁹⁴

Tímto se dostáváme k faktu, že tato omezení mohou být pravděpodobně různé povahy a je třeba, pokud je vodoprávní úřad vymezuje, zakotvit je vždy s ohledem na určité okolnosti. Jejich stanovení je fakultativní vzhledem k tomu, že ne v každém území, které je vymezeno jako záplavové, je třeba stanovovat nějaké omezující podmínky.

⁸⁹ Tamtéž

⁹⁰ ČERNÝ, Pavel. *Závazná stanoviska dle § 149 správního řádu*. [online]. Frankbold.org, 2009 [cit. 5. ledna.2016]. Dostupné na < http://frankbold.org/sites/default/files/publikace/zavazna_stanoviska.pdf>.

⁹¹ Vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů.

⁹² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. září 2011, č.j. 8 Ao 5/2011 – 60.

⁹³ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁴ JEMELKA, Luboš, PONĎELÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. *Správní řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013 s. 719.

Omezující podmínky mohou být dle některých názorů tedy různého rázu, je možné např. stanovit zákaz skladování určitých materiálů, které jsou odplavitelné nebo mohou směřovat k budoucí zástavbě v tom určeném území. V takovém případě může být i např. uloženo tomu, kdo chce stavět zpracovat povodňový plán.⁹⁵ Zákon však blíže nevymezuje, jakých činností by se měly omezující podmínky týkat. My pouze můžeme dovozovat z okolností, že se bude jednat právě o stavební činnosti, jelikož podmínky mají být stanoveny v ZÚ a právě stavební činnost je tou činností, která může zhoršit odtokové podmínky a tím i průběh povodní obecně.

To, že omezující podmínky nejsou zákonem ani rámcově stanoveny v nás může vzbudit pochybnosti, zda je správné, aby byly stanovovány opatřením obecné povahy. Jak již bylo výše zmíněno – opatření obecné povahy je na pomezí rozhodnutí a zákona, avšak nemůže sloužit k tomu, k čemu je určeno rozhodnutí – tedy aby zakládalo či deklarovalo povinnosti.⁹⁶ Vzhledem k tomu, že opatření obecné povahy je podzákonným právním aktem, nelze jím v žádném případě ukládat originární povinnosti, jelikož by tak bylo činěno v rozporu s ústavním pořádkem. Opatření obecné povahy pouze určuje rozsah povinností, které jsou jinak stanoveny zákonem.⁹⁷ Narážím tímto taktéž na rozsudek NSS, ve kterém se uvádí že: „*Opatření obecné povahy nemůže nad rámec zákona ukládat svým adresátům povinnosti. Z ústavních kantel jakož i z charakteru opatření obecné povahy – především z jeho konkrétně vymezeného předmětu – vyplývá požadavek, podle něhož opatření obecné povahy může pouze konkretizovat podle potřeb skutkové podstaty, ke níž se vztahuje (tedy konkrétní situace, která je jeho předmětem), povinnosti již vyplývající ze zákona. Opatření obecné povahy tedy slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.*“⁹⁸ Toto rozhodnutí tedy podporuje myšlenku o rozporu ustanovení § 67 odst. 3 VZ s ústavním pořádkem.

Jak bylo již výše zmíněno, tak omezující podmínky mají být stanoveny formou opatření obecné povahy. Vyvstává tedy otázka, jak se lze bránit proti tomu, pokud jsou opatřením obecné povahy dotčena má práva. Zde se ovšem už neuplatňuje výjimka jako v rámci opatření obecné povahy, kterým je stanovováno ZÚ a jeho AZ, která je ukotvena ustanovením § 115a odst. 3 VZ.⁹⁹ Je tedy možné dle § 172 odst. 5 SŘ, aby „*vlastníci nemovitostí, jejichž práva a povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak*

⁹⁵HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Soudy, 2015, s. 191.

⁹⁶POTĚŠIL, Lukáš. Rozhodnutí, tzv. jiné úkony a opatření obecné povahy. In NECKÁŘ, Pavel, RADVAN, Michal, SEHNÁLEK, David, VALDHANS, Jiří (ed.). *Dny práva – 2008 – Days of Law*. Brno: Masarykova univerzita, 2008, s. 1569 – 1579.

⁹⁷PRŮCHA, P. *Správní právo. Obecná část*. 8. doplněné a aktualizované vydání. Brno - Plzeň: Aleš Čeněk a Doplněk, 2012. s. 303.

⁹⁸Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005 – 98, dále též rozsudek ze dne 9. 8. 2010, čj. 4 Ao 4/2010 – 195.

⁹⁹Tamtéž

správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemně odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění¹⁰⁰.

Správní orgán, který opatření obecné povahy vydal, musí o námitkách rozhodnout. Toto rozhodnutím musí obsahovat vlastní odůvodnění, které se stane součástí odůvodnění opatření obecné povahy.¹⁰¹

K úvaze ovšem stále vede skutečnost, proč v tomto případě lze podávat námitky, kdežto u opatření obecné povahy vymežující ZÚ, tomu tak nelze. Co vedlo zákonodárce k tomu, aby u opatření obecné povahy, které ukládá určité omezující podmínky, ponechal určitým subjektům možnost námitek? Nabízí se opět možnost zauvažovat nad ustanovením § 67 odst. 3 VZ jako nad ustanovením, kterým je určitým způsobem porušován ústavní pořádek. Je totiž očividné, že tímto ustanovením je určitým způsobem delegována novotvorba na orgány veřejné správy, proto se jeví navýsost vhodným zachovat v takovém případě institut námitek.

Závěrem lze tedy říci, že i když se ustanovení § 67 odst. 3 VZ se svými omezujícími podmínkami jistým způsobem není v souladu se zákonem a s rozhodovací praxí NSS, tak i přesto je toto ustanovení jistým přínosem. Jelikož vyhlásování ZÚ je činností, která může být dlouhodobějšího charakteru, tohle ustanovení může vyřešit nárazové situace, které mohou nastat vlivem změny vodního toku nebo krajiny. Stručně řečeno, může vyplnit absenci stanovení AZZÚ.

Problémem je však skutečnost, že zákon nestanovuje ani rámcově omezení, která může vodoprávní úřad uložit a tím narážíme na nesoulad formy s právními předpisy a již zmíněnou rozhodovací praxí NSS. Já osobně nejsem pro vypuštění tohoto ustanovení z VZ, ale považuji za vhodné jej konkretizovat, aby následná opatření obecné povahy mohla být vydávána v souladu s platným právem.

2.2 Stavební činnost v aktivních zónách záplavových území

Jelikož AZZÚ má být vodoprávním úřadem vymežována v zastavěných územích a v územích určených k zástavbě dle územních plánů, je logické, že zákon zde stanoví rozsáhlejší omezení, co se týče možností výstavby.

Konkrétně VZ tato omezení stanoví v § 67 odst. 1 tak, že uvádí, že AZZÚ „*nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále*

¹⁰⁰ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰¹ Tamtéž

nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů¹⁰².

Zákon tedy stanovuje, že v AZZÚ nesmí probíhat výstavba s výjimkou staveb, které jsou v ustanovení § 67 VZ taxativně uvedené. Jedná se o stavby, které souvisí s hospodařením na vodním toku a bez kterých by se neobešla správa vodního toku, je tedy logické, že zákon tyto stavby zbavuje zákazu, jelikož slouží ku prospěchu fungování vodohospodářství, které je pro lidskou populaci jednou ze základních složek.

Dále zákon zahrnul mezi výjimky ve zmíněném ustanovení i nezbytné stavby dopravní infrastruktury a později i zřizování konstrukcí chmelnic. Zákon však ještě dodává, že je třeba, aby v případě těchto staveb byla provedena opatření, která by zamezila, aby tyto stavby měly vliv na zhoršení průběhu povodňové vlny.¹⁰³ V takovém případě půjde zřejmě o opatření toho rázu, kdy bude třeba dbát na to, aby stavby neomezovaly ve velké míře schopnost půdě vsáknout vodu. Taková opatření se vymezují zpravidla ve stavebním řízení.¹⁰⁴

Dále se jeví jako vhodné, aby byl nad rámec tohoto ustanovení stanoven i povodňový plán. Pro stavby, které mohou ohrozit odtokové poměry a které se nacházejí v ZÚ, se dle § 71 odst. 4 VZ zpracovávají povodňové plány.¹⁰⁵ Tyto plány jsou základními dokumenty, podle kterých se postupuje při ochraně před povodněmi.¹⁰⁶

Otázkou je, kdo je povinen povodňové plány zpracovat. Dikce zákona mluví o tom, že povodňové plány zpracovávají vlastníci staveb, které se nacházejí v ZÚ, a nebo mohou zhoršit průběh povodně. Je ovšem zřejmé, že může nastat situace, kdy nebude zřejmé, v jakém rozsahu je třeba tyto plány zpracovat nebo zda se opravdu jedná o stavby, které mohou zhoršit průběh povodně. V takovém případě zákon ukládá rozhodovací pravomoc vodoprávnímu úřadu.¹⁰⁷

Zamýšlím se tedy i nad tím, co je obsahem rozhodování v pochybnostech o tom, které stavby jsou způsobilé k tomu, aby zhoršily průběh povodně. Ustanovení § 71 odst. 4 VZ dává vodoprávnímu úřadu významnou povinnost rozhodnout v případě, kdy bude mít určitou povinnost o tom, zda se jedná o stavbu, která by mohla ohrozit průběh povodně. V rámci

¹⁰² Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰³ Tamtéž

¹⁰⁴ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Soudy, 2015, s. 190.

¹⁰⁵ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁶ PUNČOCHÁŘ, Pavel a kolektiv. *Zákon o vodách č. 254/2001 Sb., v úplném znění k 23. lednu 2004 s rozšířeným komentářem*. Praha: Soudy, 2004, s. 182.

¹⁰⁷ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

vodoprávního řízení by bylo vhodné, aby byl předmět řízení vodoprávní úřadem řádně vymezen. Takto bude jednáno v souladu s principy dobré správy a zároveň bude zajištěno správné a bezvadné rozhodnutí.

Dále by mělo určitě být zmíněno, zda se opravdu jedná o stavbu. Součástí tohoto rozhodnutí musí být v každém případě pořízen technický posudek, který zváží, zda stavba neohrožuje osoby, zda není možné, že by byla sama vlivem působení povodně poničena. Na základě zvážení těchto všech faktorů vodoprávní úřad rozhodne, zda a v jakém rozsahu má být pořízen povodňový plán, který zabezpečí, aby byly provedeny veškerá opatření při nebezpečí, které s sebou přináší povodňová situace.

Vhodnou otázkou je taktéž to, jak zákon přistupuje k již existujícím stavbám v nově vymezené AZZÚ, jejichž existence je legální. Zde se zákon zaměřuje zejména na údržbu těchto staveb a drobné úpravy, které jsou samozřejmostí u staveb jako takových. Mezi údržbou staveb a drobnými úpravami jsou však rozdíly, které lze zaznamenat, pokud se zaměříme na definici těchto pojmů uvedenou ve StavZ.

Dle ustanovení § 3 odst. 4 StavZ se „*údržbou stavby se rozumějí práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její uživatelnost*“¹⁰⁸. Údržba stavby je navíc povinností vlastníka, kterou mu ukládá ustanovení § 154 odst. 1 písm. a) StavZ.¹⁰⁹ Za stavební úpravy se dle ustanovení § 2 odst. 5 písm. c) StavZ považuje „*úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby*“¹¹⁰.

Zde tedy VZ v ustanovení § 67 odst. 1 uvádí, že je možné provádět stavební úpravy a údržbu staveb, pokud tím ovšem nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.¹¹¹ Tento záměr zákonodárce považují za správný a v souladu se současnou právní úpravou. Omezení možnosti provádění stavebních úprav by totiž bylo určitým zásahem do ústavně zaručených práv. Co se týče omezení údržby stavby, tak v tomto případě by nastal paradox, kdy by bylo vlastníkovi odepíráno právo, které mu je v jiné části zákona zároveň i povinností.

Závěrem je nutné uvést, že celý koncept vymezování AZZÚ postaven na tom, že se jedná o preventivní opatření ochrany před povodněmi. Stavební činnost určitým způsobem ovlivňuje průtokové poměry – zpevňováním půdy dochází k tomu, že není schopná nasáknout vodu, kterou by pojala v případě, že by v daném území nebyla provedena zástavba. Je tedy zřejmé, že AZ by měly především sloužit k tomu, aby zde mohly být převáděny povodňové

¹⁰⁸ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁹ Tamtéž

¹¹⁰ Tamtéž

¹¹¹ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

průtoky. Znovu se tedy vracím k myšlence o důležitosti vymezení AZZÚ jako nástrojů ochrany před povodněmi.

3 Role územního plánování při umístování staveb v záplavových územích a aktivních zónách záplavových území

3.1. Postavení záplavových území a jejich aktivních zón v územně analytických podkladech

Územně analytické podklady obsahují limity využití území, dále se zaměřují na to, jaké změny by měly být v území provedeny a zjišťují a vyhodnocují udržitelný rozvoj území a určují problémy k řešení v územně plánovací dokumentaci.¹¹² Z toho tedy plyne, že územně analytické podklady obsahují velké množství údajů, které v nich musí být uvedeny. Proto je jejich obsah stanoven podzákonným předpisem.

Na vyhlášku Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) odkazuje i StavZ v ustanovení § 26 odst. 2.¹¹³ Ta v příloze č. 1 stanoví, že podkladem pro udržitelný rozvoj území, kterými jsou údaje týkající se území a výstupy z průzkumů území, jsou i ZÚ (řádek č. 50) a AZZÚ (řádek č. 51).¹¹⁴

Územně analytické podklady pořizuje úřad územního plánování, přičemž údaje o území mu poskytuje dle ustanovení § 27 odst. 3 StavZ „*orgán veřejné správy, jím zřízená právnická osoba a vlastník dopravní a technické infrastruktury (dále jen „pořizovatel údajů“)* především v digitální podobě bezodkladně po jejich vzniku nebo po jejich zjištění, přitom odpovídá za jejich správnost, úplnost a aktuálnost“.¹¹⁵

V případě ZÚ a AZZÚ je to vodoprávní úřad a MŽP. Zdrojem informací je dle metodiky MMR Povodňový informační systém.¹¹⁶ Tato metodika je novou publikací MMR, byla vydána v prosinci roku 2015 a její zpracování hodnotím nadmíru kladně. Je velice přehledná a obsahuje veškeré údaje, co se týče sledovaných jevů pro územně analytické podklady.

¹¹² Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹³ Tamtéž.

¹¹⁴ Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.

¹¹⁵ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁶ Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. *Standart sledovaných jevů pro územně analytické podklady obcí: Metodický návod ke příloze č. 1, část A, vyhlášky č. 500/2006 Sb.* [online]. Uur.cz, prosinec 2015 [cit. 28. ledna 2016]. Dostupné na <<http://www.uur.cz/images/8-stanoviska-a-metodiky/33-uap-metodicky-navod-1A-obce-14012016.pdf>>.

3.2. Postavení záplavových území a jejich aktivních zón v politice územního rozvoje

Politika územního rozvoje ČR je celostátním nástrojem územního plánování. Slouží zejména pro koordinaci územního rozvoje na úrovni krajů, kdy je jejím úkolem prosadit celostátní priority a cíle. Jejím pořizovatelem je MMR, s tím, že je schvalována vládou.¹¹⁷

V současné době je platná Politika územního rozvoje ČR 2008, ve znění Aktualizace č. 1. Co se týče ZÚ, tak těm se věnuje politika územního rozvoje v následujících bodech. V kapitole 2.2 Republikové priority v článku č. 26 uvedeno, že se mají „*vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvlášť odůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.*“¹¹⁸

Ustanovení § 32 odst. 2 uvádí požadavek, aby součástí politiky územního rozvoje bylo i vyhodnocení vlivů na životní prostředí. V souvislosti s Aktualizací č. 1 je hlavním cílem Politiky územního rozvoje snížit počet zastavitelných ploch v rámci ZÚ. Vyhodnocení posuzuje, zda návrh Politiky územního rozvoje vytváří předpoklady pro udržitelný rozvoj území.¹¹⁹

Ve vyhodnocení najdeme i údaje o předpokládaném vývoji stavu životního prostředí, pokud by nebyla uplatněna Aktualizace č. 1. V souvislosti se ZÚ se zmiňuje o problematice nežádoucího jevu současného vývoje, kterým je urbanizace ZÚ, kdy každý objekt, který je umístěn v ZÚ, zhoršuje odtokové poměry a v důsledku toho se zvyšují degradující důsledky povodní. I v části, která se věnuje současným jevům a problémům, které by mohly být Aktualizací č. 1 ovlivněny, se věnuje jako hlavnímu problému současného vývoje na úseku vodního hospodářství snižování ploch ZÚ na úkor zástavby.¹²⁰

Považuji řešení výstavby v ZÚ v rámci politiky územního rozvoje za dostatečnou, jelikož se jedná o jev, který není možné lépe ošetřit tímto nástrojem, který je dokumentem na celostátní úrovni. Politika územního rozvoje už ze své povahy nemůže bezprostředně řešit tuto problematiku, tak aby dala jasnou odpověď a řešení. Tomuto by měla být věnována pozornost v rámci územního plánování zejména v územně plánovací dokumentaci, která má možnost tuto

¹¹⁷ SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. Vydání. Praha: Leges, 2014. s. 209.

¹¹⁸ Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. *Politika územního rozvoje České republiky, ve znění Aktualizace č. 1*. [online]. mmr.cz, 2015 [cit. 28. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.mmr.cz/getmedia/e7ff2b3b-b634-425f-8fa5-6699b8d2f755/2015_VI_8_cistopis_apur_1.pdf?ext=.pdf>.

¹¹⁹ Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. *Vyhodnocení vlivů návrhu Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR na udržitelný rozvoj území: Část - Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území*. [online]. mmr.cz, 2015 [cit. 28. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.mmr.cz/getmedia/6bf45f59-3863-4370-83ed-24ebfd151f18/VI_Vyhodnoceni_vlivu_URU_SEA_Natura_celek.pdf?ext=.pdf>.

¹²⁰ Tamtéž

problematiku lépe uchopit, zejména díky svojí možnosti provést územní plánování pro dílčí území a prostřednictvím konkrétnějších nástrojů.

3.3. Postavení záplavových území a jejich aktivních zón v rámci územně plánovací dokumentace

Pro problematiku výstavby v ZÚ má hlavní význam územně plánovací dokumentace.¹²¹ Dle ustanovení § 31 odst. 4 StavZ pro pořizování a vydávání územně plánovací dokumentace závazná politika územního rozvoje.¹²² Je tedy zásadní, aby byl respektován již výše zmíněný článek č. 26 Politiky územního rozvoje ČR 2008. Tvoří ji zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán.¹²³

3.1.1. Zásady územního rozvoje

Zásady územního rozvoje v regionálním měřítku více konkretizují vymezené cíle a úkoly územního plánování. Jsou pořizovány pro území jednotlivých krajů.¹²⁴ Mohou na krajské úrovni stanovit v širší souvislosti, jaká opatření by měla být učiněna, aby byla zajištěna účinná soustava protipovodňové ochrany.¹²⁵ Opět se ovšem dostáváme k myšlence, že stanovení jasných a konkrétních opatření, která by řešila problematiku výstavby v ZÚ, je v rámci zásad územního rozvoje opět neefektivní, jelikož je to problematika, kterou je lépe vyřešit na úrovni menšího měřítko.

K tomuto názoru přispívá i fakt, že zásady územního rozvoje jednotlivých krajů se liší v tom, jak moc je zde problematika ZÚ řešena. Jako příklad uvedu zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje (které jsou ve formě návrhu) a Olomouckého kraje, kdy jejich obsah, co se týče vymezení problematiky ZÚ, porovnám.

Návrh zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje nijak blíže nevymezují problematiku ZÚ, dalo by se říci, že téměř vůbec. Zabývá se určitými protipovodňovými opatřeními, avšak ne přímo ZÚ a už vůbec ne v souvislosti s výstavbou. Jediným bodem, který ovšem velice obecně naznačuje existenci ZÚ, je stanovení priority spočívající ve vytváření

¹²¹ LANGHAMMER, Stanislav. Role územního plánování v protipovodňové ochraně: In LANGHEMMER, Stanislav (ed). *Povodně a změny v krajině*. Praha: Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze a Ministerstvo životního prostředí ČR, 2007, s. 358.

¹²² Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹²³ SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. Vydání. Praha: Leges, 2014. s. 211.

¹²⁴ Tamtéž

¹²⁵ Autorský kolektiv Odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj ČR a kolektiv Ústavu územního rozvoje v Brně. *Ochrana před povodněmi v územním plánování*. [online]. Eagri.cz, duben 2011 [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na < http://eagri.cz/public/web/file/126015/Ochrana_pred_povodnemi_v_uzemnim_planovani.pdf>.

územních podmínek, které budou sloužit k preventivní ochraně území před přírodními katastrofami (záplavy).¹²⁶

Stanovování ZÚ je bezesporu preventivním opatřením a tudíž z tohoto bodu plyne jakási ponuka k jejich stanovování, avšak je stanovena zcela nedostatečným způsobem. Zároveň nenacházím požadavek týkající vymezení zastavitelných oblastí v rámci ZÚ, jak určuje politika územního rozvoje, se kterou má být územně plánovací dokumentace v souladu dle StavZ.

Naproti tomu zásady se územního rozvoje Olomouckého kraje věnují problematice ZÚ podrobněji. Jako prioritu stanovují, aby byla zvyšována retenční schopnost krajiny, a to zejména v ZÚ. Dále stanovují požadavky na koordinaci protipovodňové ochrany území tak, že mají být průběžně aktualizována vymezení ZÚ a jejich AZ a v souvislosti s tím mají být stanovovány podmínky pro zabezpečení jejich funkce. Co se týče zastavěných a zastavitelných území, tak pro tyto je stanoveno, že je třeba, aby byla navržena opatření, která by směřovala k jejich ochraně.¹²⁷

V případě Olomouckého kraje jsou zásady v oblasti ZÚ podrobnější. Zejména je zde kladen důraz na aktualizaci ZÚ a jejich AZ, kterou u návrhu zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje postrádám. Je zde věnována pozornost i výstavbě což je určitým způsobem navázání na politiku územního rozvoje.

3.1.2. Územní plán

Územní plán je vydáván pro území celé obce formou opatření obecné povahy. Více konkretizuje cíle a úkoly územního plánování a je nutné, aby byl v souladu s politikou územního rozvoje a se zásadami územního rozvoje kraje.¹²⁸ Územní plán řeší využití území obce takovým způsobem, že vymezuje plochy s rozdílným způsobem využití a stanovuje podmínky těchto využití, mezi ně patří i plochy vodní a vodohospodářské, kdy je řešena i koncepce ochrany před povodněmi.¹²⁹

Dle ustanovení § 43 odst. 6 StavZ jsou stanoveny náležitosti, které má územní plán obsahovat a požadavky konkretizující využívání území, prováděcí právní předpis.¹³⁰ Tím je vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 500/2006 Sb., která v ustanovení § 13 stanoví, že „*plochy vodní a vodohospodářské se vymezují za účelem zajištění podmínek pro nakládání s vodami, ochranu před*

¹²⁶ Krajský úřad Jihomoravského kraje. *Návrh zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje*. [online]. Kr-jihomoravsky.cz, říjen 2014 [cit. 21. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.kr-jihomoravsky.cz/archiv/oupsr/zur_jmk_3/WEB_NAVRH/text_navrh.html>.

¹²⁷ Krajský úřad Olomouckého kraje. *Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje*. [online]. portalup.glips.eu, 30. listopadu 2011 [cit. 21. ledna 2016]. Dostupné na <http://portalup.glips.eu/ZUR/pravni_stav/A_ZUR_OK-pravni_stav_po_akt_1-text.pdf>.

¹²⁸ SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. vydání. Praha: Leges, 2014. s. 218.

¹²⁹ Autorský kolektiv Odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj ČR a kolektiv Ústavu územního rozvoje v Brně. *Ochrana před povodněmi v územním plánování*. [online]. Eagri.cz, duben 2011 [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na <http://eagri.cz/public/web/file/126015/Ochrana_pred_povodnemi_v_uzemnim_planovani.pdf>.

¹³⁰ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

jejich škodlivými účinky a suchem, regulaci vodního režimu území a plnění dalších účelů stanovených právními předpisy upravujícími problematiku na úseku vod a ochrany přírody a krajiny“¹³¹. Zároveň je v příloze č. 7 v bodě č. I. odst. 1 písm. e) vyhlášky stanoveno, že součástí textové části územního plánu má být také ochrana před povodněmi.¹³² To znamená, že součástí územních plánů mají být stanovená ZÚ. Je však třeba dbát, aby byla respektována priorita Čl. 26¹³³ Politiky územního rozvoje ČR 2008.

Důležité je však připomenout, že ať už je jakkoli územní plánování zákonem stanoveno k tomu, aby vytvářelo předpoklady k trvalému souladu všech hodnot v území, zejména ve vztahu k zabezpečení péče o životní prostředí a jeho ochranu, je k vymezení ZÚ a jeho AZ oprávněn pouze vodoprávní úřad. Je tomu tak zejména proto, že s jeho vymezením je spojena řada omezení, která stanovuje VZ. Zároveň je proces zpracování návrhu a stanovení ZÚ a AZ poměrně rigidně stanoven právními předpisy (viz kapitola 1.2).¹³⁴

Pokud by si orgán územního plánování sám osoboval právo závazně stanovit ZÚ a jejich AZ – v souvislosti s nimi i omezující opatření, vedlo by to ke zbytečnosti rozhodování vodoprávních úřadů na tomto úseku.¹³⁵ Vymezování ZÚ a jejich AZ je procesem, který byl zákonodárcem svěřen specializovanému úřadu a z toho důvodu souhlasím s názorem NSS, který logicky potvrzuje záměr zákonodávce vyčlenit tento proces mimo územní plánování.

Vymezení zastavitelných ploch v rámci ZÚ není v žádném právním předpise zakázáno. Lze však ovšem konstatovat, že v takovém případě se obec dopouští chybného jednání. Mohou totiž nastat situace, kdy obce podlehnou tlaku developerských a stavebních společností a nové zastavitelné plochy jsou v územním plánu vymezovány i v blízkosti vodních toků. Vodoprávní úřady by měly být jako specializovaná odborná pracoviště vůči takovým vlivům imunní. Vydávají stanoviska dle ustanovení § 4 odst. 2 StavZ, jejichž cílem je vytvoření podmínek pro snižování nepříznivých důsledků povodní. Taková stanoviska jsou pro obce a pořizovatel územního plánu závazná.¹³⁶

Je nutné, aby pořizovatel územního plánu dbal na to, aby se vodoprávní úřad jako dotčený úřad vyjádřil v rámci stanoviska. Je možné, že vyjádří určité speciální požadavky, které se budou týkat opatření ochrany před povodněmi. Pokud by tyto požadavky byly do územního

¹³¹ Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.

¹³² Tamtéž

¹³³ Znění článku Politiky územního rozvoje ČR 2008: „Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umisťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.“

¹³⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2012, č.j. 1 Ao/2010 – 247.

¹³⁵ Tamtéž

¹³⁶ HANÁK, Jakub, POLÁČKOVÁ, Marie. Stavební činnost v záplavových územích. In PRŮCHOVÁ, Ivana, HANÁK, Jakub a kol. *Voda v právních vztazích*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2014. s. 47 – 48.

plánu začleněny, předejde se tak sporům, které mohou vzniknout v následném územním nebo stavebním řízení.¹³⁷ V praxi však často vznikají problémy právě pro nerespektování výše uvedených závěrů a pro obce tato pochybení znamenají vyplácení kompenzace vlastníkům pozemků, které učinili zastavitelnými. V tomto případě lze shrnout, že právní úprava je nastavená správně, avšak pokud nebude respektována odpovědnými subjekty, je její funkčnost nulová.¹³⁸

Povědomí o existenci určitých nedostatků jsou si vědomi i na vládní úrovni. V rámci Koncepce řešení problematiky ochrany před povodněmi v ČR s využitím technických a přírodně blízkých opatření (dále jen „Koncepce“) se uvádí, že vymezení ZÚ je považováno za silnou stránku, avšak za slabinu je považována nevhodná urbanizace ZÚ a fakt, že zákaz staveb v ZÚ a jejich AZ je uplatňován nedůsledně. MMR bylo Koncepcí dáno za úkol, aby metodicky vedlo úřady územního plánování k tomu, aby zastavitelné plochy byly vymezovány mimo ZÚ.¹³⁹

Co se týče realizace tohoto úkolu, tak MMR vydávalo metodické příručky již před stanovením tohoto úkolu v rámci usnesení vlády, a to většinou v reakci na proběhnuvší povodně nebo novelu VZ. V souvislosti přímo s tímto úkolem byla vydána metodická příručka Ochrana před povodněmi v územním plánování, která navazuje na svoje předchůdkyně a informace aktualizuje a konkretizuje.

Zajímavou poznámkou je úvaha, zda obce mají nějakým způsobem povinnost reagovat na proběhnuvší povodně. Po povodních v roce 2002 bylo do StavZ vloženo ustanovení, které obsahovalo, že orgán územního plánování může zrušit územně plánovací dokumentaci pro území, které bylo zasaženo povodní a rozhodnout o její změně, kdy nová územně plánovací dokumentace, resp. nový územní plán zohlední důsledky povodní. Toto ustanovení však již není v současné době účinné.¹⁴⁰

Otázkou ovšem je, zda zrušení tohoto ustanovení není krokem zpět. Pořizování nového územního plánu je sice velice nákladnou záležitostí, ovšem povodně mají mnohdy tak ničivé důsledky, kdy by porovnání nákladů na pořizování územního plánu a nákladů na odstranění důsledků povodní, mohlo být překvapivou informací. Je třeba tedy zauvažovat, zda není vhodné směřovat zákonodárce k tomu, aby obci, resp. úřadu územního plánování udělil povinnost

¹³⁷ Autorský kolektiv Odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj ČR a kolektiv Ústavu územního rozvoje v Brně. *Ochrana před povodněmi v územním plánování*. [online]. Eagri.cz, duben 2011 [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na < http://eagri.cz/public/web/file/126015/Ochrana_pred_povodnemi_v_uzemnim_planovani.pdf>.

¹³⁸ HANÁK, Jakub, POLÁČKOVÁ, Marie. Stavební činnost v záplavových územích. In PRŮCHOVÁ, Ivana, HANÁK, Jakub a kol. *Voda v právních vztazích*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2014. s. 48.

¹³⁹ Usnesení vlády č. 799 ze dne 10. listopadu 2010 ke Koncepci řešení problematiky ochrany před povodněmi v České republice s využitím technických a přírodně blízkých opatření.

¹⁴⁰ HANÁK, Jakub, POLÁČKOVÁ, Marie. Stavební činnost v záplavových územích. In PRŮCHOVÁ, Ivana, HANÁK, Jakub a kol. *Voda v právních vztazích*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2014. s. 47 – 49.

nějakým způsobem zhodnotit důsledky povodní a začlenit opatření, která důsledky berou v potaz, do nově vzniklého územního plánu.

3.4. Regulační plán

Součástí územně plánovací dokumentace je i regulační plán, který se zpracovává pro část obce nebo pro celé její území. Jeho účelem je podrobné stanovení podmínek pro využití pozemků, umístování staveb, veřejné infrastruktury a jejich prostorové uspořádání. Svoji povahou je regulační plán schopen pojmut složité situace, které mohou nastat v určitých územích jednotlivých obcí.¹⁴¹

Podobně jako v právní úpravě územního plánu, i v případě regulačního plánu StavZ odkazuje na zvláštní předpis, který stanovuje náležitosti, které musí obsahovat.¹⁴² Zvláštním předpisem je v tomto případě opět vyhláška č. 500/2006, která zejména ve svých přílohách stanoví náležitosti obsahu. V příloze č. 11 vyhláška uvádí v bodě č. I. odst. 1 písm. že, že textová část regulačního plánu vždy musí obsahovat „*podrobné podmínky pro vytváření příznivého životního prostředí*“¹⁴³ – poněkud rozsáhlý požadavek, který však poměrně jasně subsumuje i záležitosti týkající se ZÚ a jejich AZ, jelikož právě tyto patří mezi jednu z prevencí, která má udržovat urbanizaci v souladu s ochranou životního prostředí.

Dále bod č. I odst. 2 písm. b) uvádí, že textová část regulačního plánu může obsahovat „*podmínky pro umístění a prostorové řešení staveb*“. Zde bych zejména připomněla tu skutečnost, že i v rámci ploch určených k zástavbě mohou být vymezena ZÚ a v tomto případě že nutné dbát i na podobu jednotlivých staveb, aby co nejméně ohrožovaly odtokové poměry. V tomto případě je tedy k dispozici právě regulační plán, který podrobně stanoví požadavky na projektovou dokumentaci stavby a tím je zachována funkce ZÚ.

Opět se zde vyžaduje, aby byl regulační plán projednán s jednotlivými dotčenými orgány – co se týče ZÚ, tak se jedná o vodoprávní úřad, který se vyjadřuje k regulačnímu plánu formou stanoviska dle ustanovení § 106 odst. 2 VZ.¹⁴⁴ Jelikož je regulační plán ještě detailnější než územní plán, je zde stanovisko vodoprávního úřadu nadmíru důležité, jelikož je třeba, aby byly vodní poměry v oblasti důkladně analyzovány a dle nich byly stanoveny jednotlivé požadavky, které regulační plán uvádí.

¹⁴¹ SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. Vydání. Praha: Leges, 2014. s. 223 – 224.

¹⁴² Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴³ Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.

¹⁴⁴ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

4 Současný stav vyhlášení záplavových území v Olomouckém kraji

V této kapitole se budu věnovat problematice současného stavu vyhlášení ZÚ, kdy provedu průzkum ZÚ stanovených na významných vodních tocích Olomouckého kraje a srovnám jej s výsledky, které svým průzkumem získal VOP v roce 2012.

Již v roce 2012 provedl VOP Pavel Varvařovský prostřednictvím své zástupkyně Jitky Seitlové šetření, které mimo jiné zahrnovalo zjištění o aktuálnosti a kompletnosti stanovení ZÚ a jejich AZ. Cílem tohoto procesu bylo přispět k procesu vyhlášení ZÚ, která dosud chyběla.¹⁴⁵ Zajímá mě tedy, zda toto šetření opravdu nějakým způsobem přispělo k větší aktivitě vodoprávního úřadu v oblasti vyhlášení ZÚ.

Zaměřím se tedy na Olomoucký kraj, který ke dni šetření, které proběhlo 20. prosince, 2012 vykazoval v oblasti vyhlášení ZÚ určité nedostatky. Bylo zjištěno, že i přesto, že VZ, který ukládá vodoprávním úřadům povinnost stanovit ZÚ a který nabyl účinnost dne 1. ledna 2002, není zcela respektován. Zástupkyně VOP zjistila, že ke dni šetření nejsou stanoveny ZÚ na 12 VVT v Olomouckém kraji.¹⁴⁶

Provedla jsem sama šetření podobného rázu. Vzhledem k tomu, že zástupkyně VOP se ve svém šetření zabývala VVT, tak je třeba zjistit, kolik VVT existuje v rámci Olomouckého kraje. Seznam VVT stanovuje vyhláška č. 178/2012 v příloze č. 1.¹⁴⁷ S pomocí žádosti o informace, kterou jsem podala ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje, zjišťuji, že na území Olomouckého kraje se nachází 41 VVT.¹⁴⁸

Dále je tedy nutné zjistit, na kolika VVT jsou stanovená ZÚ. Tento údaj zjistíme snadněji z internetových stránek Krajského úřadu Olomouckého kraje, než ze systému POVIS, který je dle mého názoru nepřehledný. Krajský úřad má vedenou dokumentaci, která se týká ZÚ přehledně. Vypsala jsem veškerá stanovená ZÚ na VVT. Jejich podrobný seznam spolu s dalšími informacemi o jejich stanovení jsem zařadila do této práce jako „Přílohu č. 3“.¹⁴⁹

Zjišťuji tedy, že ZÚ byla stanoveny celkem na 33 VVT na území Olomouckého kraje. Tedy informace, která je pro nás důležitá, je ta, že na 8 VVT nejsou stále vymezena ZÚ.

¹⁴⁵ Veřejný ochránce práv. *Průběžná zpráva veřejného ochránce práv o šetření ve věci záplavových území* [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit. 4. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZZ.pdf>

¹⁴⁶ Tamtéž

¹⁴⁷ Vyhláška č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁸ Odpověď na žádost o informace podaná Krajskému úřadu Olomouckého kraje ze dne 3. února 2016 prostřednictvím e-mailové komunikace.

¹⁴⁹ *Stanovení záplavových území významných vodních toků na území Olomouckého kraje*. [online]. Kr-olomoucky.cz, [cit. dne 7. února 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/protipovodnova-ochrana-cl-379.html>>.

V porovnání s rokem 2012, kdy zástupkyně VOP poukazovala jako na nedostatek to zjištění, že v Olomouckém kraji nejsou ZÚ stanovena na 12 VVT, docházíme opět k neuspokojivému závěru.

Zástupkyně VOP dále upozorňuje na usnesení vlády č. 562, kdy je v bodě 2.3.6 stanoven cíl, „do konce roku 2008 dokončit vymezení záplavových území podél významných vodních toků zastavěných území, na zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích za účelem určení rozsahu potenciálně obrožovaných území a následně promítnout do plánů oblastí povodí¹⁵⁰. Ve svém šetření poukazuje na to, že toto usnesení nebylo naplněno.¹⁵¹ V souvislosti s tímto upozorňuji na fakt, že ani začátkem roku 2016 nejsou vymezena ZÚ na VVT, tak jak usnesení stanovilo za cíl.

Další skutečností je, že ačkoliv zástupkyně VOP tímto šetřením vyzývala jednotlivé krajské úřady, aby byla stanovena ZÚ na veškerých VVT, tak ani tato forma apelu nebyla zřejmě příliš účinnou.

¹⁵⁰ Usnesení vlády č. 562 ze dne 23.května 2007 o Plánu hlavních povodí ČR.

¹⁵¹ Veřejný ochránce práv. *Průběžná zpráva veřejného ochránce práv o šetření ve věci záplavových území* [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit. 4. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZZ.pdf>.

Závěr

Tato práce se věnovala analýze právní úpravy výstavby v ZÚ a AZZÚ. Jejím cílem bylo zjistit, zda je splněna funkce ZÚ a AZZÚ jako preventivních opatření a zda je v rámci vymezování ZÚ a AZZÚ v dosahováno efektivitu ochrany veřejných zájmů jako jsou majetek, lidské životy a životní prostředí. Věnuji se zejména tomu, zda je v právním řádu ČR věnována dostatečná pozornost této problematice a jakým způsobem je v českém právním řádu upravena. Cílem této práce je především poskytnout ucelený pohled na ZÚ a AZZÚ tak, jak jsou v současné době zákonem definovány a orgány státní správy stanovovány a zhodnotit jednotlivé aspekty této problematiky, případně navrhnout změny v právní úpravě a praxi orgánů státní správy.

Na začátku jsem se věnovala zejména vymezení pojmů ZÚ a AZZÚ v rámci VZ a podzákoných předpisů, kdy jsem neočekávala, že narazím na problematické oblasti. Záplavová území jsou definována VZ jako území, která jsou určena administrativně a která mohou být zaplavena vodou při výskytu přirozené povodně. I když se tato definice liší od definice ZÚ ve vyhlášce („*území vymezené záplavovou čarou*“), je nutné podotknout, že tyto dvě definice vedle sebe obstojí, jelikož definice ve vyhlášce je spíše technického charakteru a svědčí pro účely způsobu a rozsahu stanovování ZÚ.

Musím ovšem konstatovat, že definice AZZÚ tak jak je vymezena ve VZ, nekoresponduje s definicí, kterou uvádí podzákoný právní předpis – konkrétně vyhláška. Zákon uvádí, že AZZÚ by měla být vymezena v případě potřeby i mimo zastavěné či zastavitelné území, přičemž vyhláška stanovování AZZÚ omezuje pouze na tyto oblasti. V tomto případě jsem došla k závěru, že vyhláška by měla být novelizována, aby byla v souladu se zákonem a nastínila jsem i možné důsledky, které by vznikly v souvislosti s tím, že by byla AZZÚ stanovována výhradně v zastavěných či zastavitelných územích, kterými je zejména možnost změny využití území a následné problémy s nevymezenými AZZÚ.

V závěru první části této práce se věnuji evidenci ZÚ a AZZÚ, kterou shledávám jako nepřehlednou a nedostatečnou. Musím zmínit, že v době, kdy jsem psala tuto práci, došlo k určitým změnám v systému POVIS, kdy byl v některých ohledech technicky vylepšen a stal se tak uživatelsky přívětivějším, a to v tom, že pohyb na mapě je více interaktivní. Stále však shledávám nedostatky a to zejména v tom, že zde nelze vyhledávat dle zadaných parametrů, aby uživatel tohoto systému zjistil, zda se daná parcela nachází v ZÚ či AZZÚ. Nedostatky tohoto systému považuji jako přítěž soukromým právům vlastníkům pozemků.

V návaznosti na to se věnuji tomu, zda by nebylo vhodné, aby byla ZÚ evidována v KN. V rámci svého zkoumání jsem v této části bohatě využila analogickou metodu a porovnávala

funkci a účel ochranných pásem vodních děl a ochranných pásem vodních zdrojů, která se v KN evidují, s funkcí a účelem ZÚ. Došla jsem k závěru, že se neliší v podstatných okolnostech a v souvislosti s tím jsem uzavřela, že by bylo vhodné uvažovat o zavedení povinnosti evidence ZÚ do KN. Zároveň by takto bylo účelněji dosaženo toho, aby vlastníci pozemků mohli svá soukromá práva lépe chránit, jestliže by takto byli lépe a přístupněji informováni o existenci ZÚ a AZZÚ.

Dále se věnuji přímo problematice výstavby v ZÚ a AZZÚ, kdy se zaměřuji nejprve na to, za jakých podmínek lze stavět v ZÚ. Zde poukazuji zejména na závazné stanovisko vodoprávního úřadu, kterým je souhlas dle VZ. Uvádím, že jedním z omezení výstavby v ZÚ je stanovení omezujících podmínek. Pozastavuji se zejména nad formou vymezení podmínek, kterým je opatření obecné povahy, a polemizuji nad vhodností této formy. Jelikož omezující podmínky nejsou VZ ani rámcově stanoveny, je popírán obecný smysl opatření obecné povahy, které slouží zejména k tomu, aby byly konkretizovány povinnosti, které jsou již uvedeny zákonem. Vodní zákon však žádné povinnosti neuvádí a to ani rámcově, tudíž by bylo vhodné zauvažovat nad tím, zda by forma vymezení podmínek neměla být zákonodárcem změněna.

Zabývám se také tím, jak stanovování ZÚ a AZZÚ ovlivňuje územní plánování a této problematice jsem věnovala třetí kapitulu své práce. Zde shrnuji, že jednotlivé nástroje územního plánování, které se tomuto věnují, pojmají problematiku vcelku komplexně a v uspokojivém rozsahu. V závěru této kapitoly, kterou jsem věnovala zásadám územního rozvoje, porovnávám, jak upravují ZÚ zásady územního rozvoje Jihomoravského a Olomouckého kraje a zjišťuji, že míra úpravy se liší tak, že v Olomouckém kraji je ZÚ věnována mnohem vyšší pozornost než v kraji Jihomoravském.

Další část své práce věnuji praktickému hledisku možností výstavby v ZÚ, kterým je současný stav vyhlášení ZÚ v Olomouckém kraji a rozhodla se jeho zpracováním přispět do odborné diskuze. V rámci svého výzkumu jsem vytvořila vlastní statistiku vyhlášených ZÚ na VVT na území Olomouckého kraje (viz příloha č. 3) a následně ji i vyhodnotila a porovнала se šetřením zástupkyně VOP, které bylo provedeno v roce 2012 a na základě kterého byl stav vyhlášení ZÚ na VVT v Olomouckém kraji vyhodnocen jako neuspokojivý. V roce 2012 nebyla vyhlášena ZÚ na 12 VVT, zatímco v roce 2016 se jedná o 8 VVT, na kterých není vyhlášeno ZÚ.

Stále tedy hodnotím stav vyhlášení ZÚ jako neuspokojivý a považuji za vhodné stanovit určitou lhůtu, do které by měla být vymezena ZÚ na všech VVT a tím by se naplnil jak požadavek VZ na preventivní funkci záplavových území, jelikož bez jejich řádného vymezení

nelze tuto funkci plnit, ale zároveň by bylo dosaženo efektivity ochrany veřejných zájmů, které taktéž nelze dosáhnout bez toho, aniž by byla ZÚ stanovena tam, kde stanovena být mají.

Seznam použitých zdrojů

Knihy/monografie

HEGENBART, Miroslav, SAKAŘ, Bedřich a kolektiv. *Stavební zákon. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008. 490 s.

HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJŠKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb. s aktualizovaným komentářem po roce účinnosti nového občanského zákoníku k 15.3.2015*. Praha: Sondy, 2015, 320 s.

JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. *Správní řád: komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 818 s.

KADEČKA, Stanislav, PRŮCHA, Petr. *Správní právo – obecná část*. Brno: Masarykova univerzita. 2008. s. 76 s.

PRŮCHA, P. *Správní právo. Obecná část*. 8. doplněné a aktualizované vydání. Brno - Plzeň: Aleš Čeněk a Doplněk, 2012. 427 s.

PUNČOCHÁŘ, Pavel a kolektiv. *Zákon o vodách č. 254/2001 Sb., v úplném znění k 23. lednu 2004 s rozšířeným komentářem*. Praha: Sondy, 2004. s. 392 s.

SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. 500 s.

SLÁDEČEK, Vladimír, POUPEROVÁ, Olga a kolektiv. *Správní právo: zvláštní část (vybrané kapitoly)*. 2. Vydání. Praha: Leges, 2014. 496 s.

Články z odborných časopisů

HARTMANN, Thomas, ALBRECHT, Juliane. *From Flood Protection to Flood Risk Management: Condition Based and Performance-Based Regulations in German Water Law* [online].oxfordjournals.org , 15. června 2014 [cit. 6. února 2016]. Dostupné na <<http://jel.oxfordjournals.org/content/26/2/243.full>>.

KOCOUREK, Tomáš. Omezení vlastnického práva z důvodu ochrany životního prostředí. *Právní rozhledy*. 2010, č. 6, s. 197.

Příspěvky ze sborníku

DIENSTBIER, Filip. Nástroje ochrany životního prostředí a jejich úprava. In DIENSTBIER, Filip (ed.) *Nástroje ochrany životního prostředí – role práva*. Olomouc: Právnické fakulta Univerzity Palackého, 2011, s. 9 – 12.

HANÁK, Jakub, POLÁČKOVÁ, Marie. Stavební činnost v záplavových územích. In PRŮCHOVÁ, Ivana, HANÁK Jakub a kol. *Voda v právních vztazích*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2014. s. 52.

KOCOUREK, Tomáš;BAHÝL, Ján. Zákazy a omezení stavební činnosti vyplývající ze složkových zákonů práva životního prostředí. In PRŮCHOVÁ, Ivana a kol., *Stavební zákon a ochrana životního prostředí*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2011, s. 382 – 425.

LANGHAMMER, Stanislav. Role územního plánování v protipovodňové ochraně: In LANGHEMMER, Stanislav (ed). *Povodně a změny v krajině*. Praha: Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze a Ministerstvo životního prostředí ČR, 2007, s. 355.

POTĚŠIL, Lukáš. Rozhodnutí, tzv. jiné úkony a opatření obecné povahy. In NECKÁŘ, Pavel, RADVAN, Michal, SEHNÁLEK, David, VALDHANS, Jiří (ed.). *Dny práva – 2008 – Days of Law*. Brno: Masarykova univerzita, 2008, s. 1569 – 1579.

Právní předpisy

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládnutí povodňových rizik. Úř. věst. L 288/27, 6. listopadu 2007.

Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Usnesení vlády č. 562 ze dne 23. května 2007 o Plánu hlavních povodí ČR.

Usnesení vlády č. 799 ze dne 10. listopadu 2010 ke Koncepci řešení problematiky ochrany před povodněmi v České republice s využitím technických a přírodně blízkých opatření.

Vládní nařízení ze dne 4. prosince 1956, kterým se provádí zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství.

Vládní nařízení ze dne 14. března 1969, kterým se provádí zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství.

Vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů.

Vyhláška č.26/2007 Sb., katastrální vyhláška, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 178/2012 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 252/2013 Sb., o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy.

Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.

Vyhláška č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území.

Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon, ve znění zákona č. 58/1998 Sb. účinném ke dni 1.1.1999.

Zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zákona č. 12/1959 Sb. účinném ke dni 14.3.1959.

Judikatura

Rozsudek ze dne 25. července 2008, Dieter Janecek v Freistaat Bayern, C-237/07, Sb. rozh. s. I-06221.

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.5. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2276/2006.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. září 2011, č.j. 8 Ao 5/2011 – 60.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.9. 2011, č.j. 8 Ao 5/2011 – 51.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005 – 98

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2010, čj. 4 Ao 4/2010 – 195.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2012, č.j. 1 A0/2010 – 247.

Ostatní zdroje

Autorský kolektiv Odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj ČR a kolektiv Ústavu územního rozvoje v Brně. *Ochrana před povodněmi v územním plánování*. [online]. Eagri.cz, duben 2011 [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na <http://eagri.cz/public/web/file/126015/Ochrana_pred_povodnemi_v_uzemnim_planovani.pdf>.

Důvodová zpráva k zákonu č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon).]. Beck-online.cz, [cit. 2. února 2016]. Dostupné na <<https://www.beckonline.cz/bo/chapterviewdocument.seam?documentId=oz5f6mrqgezv6mrvgzpwi6rng>>.

ČERNÝ, Pavel. *Závazná stanoviska dle § 149 správního řádu*. [online]. Frankbold.org, 2009 [cit. 5. ledna 2016]. Dostupné na <http://frankbold.org/sites/default/files/publikace/zavazna_stanoviska.pdf>.

DRBAL, Karel a kol. *Návrh metodiky pro předběžné vyhodnocení povodňových rizik a navržené oblasti s významným povodňovým rizikem v rámci implementace Směrnice EU o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik*. [online]. Pavis.cz, [cit. 6. února 2016]. Dostupné na <http://www.pavis.cz/mzp/smernice/Proces_ImplementacePS.pdf>.

Evidence záplavových území [online]. Dibavod.cz, [cit. 2. ledna 2016]. Dostupné na <<http://www.dibavod.cz/test/38/evidence-zaplavovych-uzemi.html>>.

Krajský úřad Jihomoravského kraje. *Návrh zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje*. [online]. Kr-jihomoravsky.cz, říjen 2014 [cit. 21. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.kr-jihomoravsky.cz/archiv/oupsr/zur_jmk_3/WEB_NAVRH/text_navrh.html>.

Krajský úřad Olomouckého kraje. *Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje*. [online]. portalup.glips.eu, 30. listopadu 2011 [cit. 21. ledna 2016]. Dostupné na <http://portalup.glips.eu/ZUR/pravni_stav/A_ZUR_OK-pravni_stav_po_akt_1-text.pdf>.

Ministerstvo pro místní rozvoj. *Ochrana před povodněmi při umístování staveb* [online]. MMČR.cz, 2013, [cit. 2. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mmr.cz/getmedia/f9eca601-3b44-4267-93da-1d00101667bd/Ochrana-pred-povodnemi-v-ramci-umistovani-staveb-14-11-2013.pdf%20on%2010/11/2014>>.

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. *Politika územního rozvoje České republiky, ve znění Aktualizace č. 1*. [online]. mmr.cz, 2015 [cit. 28. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.mmr.cz/getmedia/e7ff2b3b-b634-425f-8fa5-6699b8d2f755/2015_VI_8_cistopis_apur_1.pdf?ext=.pdf>.

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. *Standart sledovaných jevů pro územně analytické podklady obcí: Metodický návod k příloze č. 1, část A, vyhlášky č. 500/2006 Sb.* [online]. Uur.cz, prosinec 2015 [cit. 28. ledna 2016]. Dostupné na <<http://www.uur.cz/images/8-stanoviska-a-metodiky/33-uap-metodiky-navod-1A-obce-14012016.pdf>>.

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. *Vyhodnocení vlivů návrhu Aktualizace č. 1 Politiky územního rozvoje ČR na udržitelný rozvoj území: Část - Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.* [online]. mmr.cz, 2015 [cit. 28. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.mmr.cz/getmedia/6bf45f59-3863-4370-83ed-24ebfd151f18/VI_Vyhodnoceni_vlivu_URU_SEA_Natura_celek.pdf?ext=.pdf>.

Modul informačního systému POVIS [online]. Dppcr.cz, [cit. 2. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.dppcr.cz/html_pub/>.

Odpověď na žádost o informace podaná Krajskému úřadu Olomouckého kraje ze dne 3. února 2016 prostřednictvím e-mailové komunikace.

Stanovení záplavových území významných vodních toků na území Olomouckého kraje. [online]. Kr-olomoucky.cz, [cit. dne 7. února 2016]. Dostupné na <<https://www.kr-olomoucky.cz/protipovodnova-ochrana-cl-379.html>>.

Veřejný ochránce práv. *Průběžná zpráva veřejného ochránce práv o šetření ve věci záplavových území* [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit. 4. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZZ.pdf>.

Veřejný ochránce práv. *Závěrečné stanovisko zástupkyně veřejného ochránce práv ve věci záplavových území.* [online]. Ochrance.cz, 2012, [cit. 20. ledna 2016]. Dostupné na <http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Zivotni_prostredi/Voda/1524-2012-MPO-ZSO.pdf>.

Anotace

Diplomová práce se zaměřuje na problematiku výstavby v záplavových územích a jejich aktivních zónách. Autorka se zabývá zejména tím, zda je tato problematika v českém právním řádu upravena dostatečně a efektivně. Jejím cílem je tuto problematiku komplexně zhodnotit, případně se zaměřit na problematické aspekty - jak v právní úpravě, tak v praxi orgánů státní správy, které se touto oblastí zabývají. V práci zpracovává zejména to, jak jsou záplavová území a jejich aktivní zóny definovány, jakým způsobem jsou vymezovány a podrobně se věnuje jednotlivým předpokladům a omezením týkající se výstavby v těchto oblastech. V návaznosti na to se zabývá úlohou územního plánování v souvislosti se záplavovými územími a jejich aktivními zónami. Za pomoci analogické metody autorka v práci uvažuje i nad vhodností zápisu záplavových území do katastru nemovitostí. Zároveň zpracovává hodnocení současného stavu vyhlášení záplavových území na významných vodních tocích v Olomouckém kraji.

Klíčová slova: záplavová území, aktivní zóny záplavových území, vodoprávní úřad, vodní zákon, stavební zákon, územní plánování, významný vodní tok, katastr nemovitostí, povodně

Abstract

The thesis focuses on the issue of Possibilities of Construction in Flood Areas and their Active Zones. The author discusses in particular, whether the issue is in the Czech legal system adequately and efficiently regulate. The aim is to evaluate this issue integrated and to focus on the problematic aspects - in legislation and in state administration's practices that deal with this area. In this thesis compiles definitions of Flood Areas and their Active Zones and how are Flood Areas and their active zones determined them and give attention to presumptions and restrictions of constructions in Flood Areas. The author deals with the role of planning in context by flood areas and their active zones. With the help of analogous methods, the author is considering the suitability of flood areas registration in the Land Registry. The author also deals assessment of the current announcement on the Flood Areas of significant watercourse in the Olomouc region.

Key words: Flood Areas, Active Zones of Flood Areas, Water management authority, Water Act, Building Act, Planning, Significant Watercourse, Land Registry, Floods

Seznam příloh

Příloha č. 1: Náhled na prostředí systému POVIS

Příloha č. 2: Vzor žádosti o udělení souhlasu dle § 17 VZ

Příloha č. 3: Protokol o výzkumu stanovených ZÚ na významných vodních tocích Olomouckého kraje

Příloha č. 1

Ministerstvo životního prostředí

OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond rozvoje území

Pro vodní
souběž a přírodně

Povodňový plán České republiky

Moduly informačního systému POVIS: Editor dat dPP, Detailní povodňová kniha

Obsah | Restřik | Vyhledat

- Titulní list
- Úvod
- Povodňová charakteristika území ČR
- Organizace povodňové ochrany v ČR
- Ústřední povodňová komise
- Ministerstvo životního prostředí ČR
- Ministerstvo vnitra ČR_Policejní prezidium ČR a Hasičský záchranný sbor
- Ministerstvo obrany_Armáda ČR
- Společná ustanovení
- Vyžádání pomoci při řízení ochrany před povodněmi
- Informační zabezpečení ochrany před povodněmi na centrální úrovni
- Přílohy
 - Grafická část
 - Česká republika
 - Hlásné profily
 - Vodní toky a díla
 - Záplavová území**
 - Dílavod
 - Objekty povodňového plánu
 - Postupové doby
 - Doprava
 - Důležité organizace
- Internet - užitečné odkazy
- Export dat pro povodňový plán

Výsledky | Legenda

WMS a uživatelská témata přidáte do mapy pravým tlačítkem myši.

- Říční síť s vyhlášením záplavových území
- Povodňové značky
- DÍBAVOD
- ISVS - Voda
- Správcovství vodních toků (stav k 2004)
- Správní členění
- Rastrové mapy ČR

Ministerstvo životního prostředí

OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond rozvoje území

Pro vodní
souběž a přírodně

Povodňový plán České republiky

Moduly informačního systému POVIS: Editor dat dPP, Detailní povodňová kniha

Obsah | Restřik | Vyhledat

- Titulní list
- Úvod
- Povodňová charakteristika území ČR
- Organizace povodňové ochrany v ČR
- Ústřední povodňová komise
- Ministerstvo životního prostředí ČR
- Ministerstvo vnitra ČR_Policejní prezidium ČR a Hasičský záchranný sbor
- Ministerstvo obrany_Armáda ČR
- Společná ustanovení
- Vyžádání pomoci při řízení ochrany před povodněmi
- Informační zabezpečení ochrany před povodněmi na centrální úrovni
- Přílohy
 - Grafická část
 - Česká republika
 - Hlásné profily
 - Vodní toky a díla
 - Záplavová území**
 - Dílavod
 - Objekty povodňového plánu
 - Postupové doby
 - Doprava
 - Důležité organizace
- Internet - užitečné odkazy
- Export dat pro povodňový plán

Výsledky | Legenda

WMS a uživatelská témata přidáte do mapy pravým tlačítkem myši.

- Říční síť s vyhlášením záplavových území
- Povodňové značky
- DÍBAVOD
- ISVS - Voda
- Správcovství vodních toků (stav k 2004)
- Správní členění
- Rastrové mapy ČR

Příloha č. 2

Příloha č. 13 k vyhlášce č. 432/2001 Sb.

*)

L Adresa místně a věcně příslušného vodoprávního úřadu

Žádost o vyjádření

[§ 18 vodního zákona]

1. Žael¹⁾

3) Obchodní firma nebo název / Jméno, popřípadě jména, příjmení

.....

.....

Sídlo / Místo podnikání / Adresa místa pobytu

.....

Adresa pro doručování

IČO²⁾ nebo obdobný údaj / Datum narození

CZ-NACE³⁾

Telefon

E-mail

Žádá-li o vyjádření více žadatelů, připojí se údaje obsažené v tomto bodě v samo tatné příloze:

ano ne

1a. Žadatel jedná

samostatně

je zastoupen: jméno, příjmení / název nebo obchodní firma zástupce; místo trvalého pobytu/adresa sídla (popř. jiná adresa pro doručování, není-li shodná):

.....

.....

-
2. **Údaje o místě zamýšlené stavby, zařízení nebo činnosti nebo jejich změn či odstranění**
- Název obce
- Název katastrálního území
- Parcelní čísla pozemků podle katastru nemovitostí

(V případě většího počtu pozemků se jejich seznam uvede v příl. ze žádosti.)

3. **Po záměru** s uvedením údajů potřebných pro posouzení souladu záměru se zájmy chráněnými vodním zákonem (např. řešení zásobování vodou, odkanalizování, způsob čištění odpadních vod)

3)

.....

.....

V dne

.....

podpis(y) žadatele(ů)
(jméno, příjmení, funkce)

Přílohy

1. **Situace širších vztahů** místa zamýšlené stavby, zařízení nebo činnosti a jeho okolí, schématicky zakreslená do mapového podkladu zpravidla v měřítku 1:10 000 až 1:50 000.
2. **Stanovisko správce povodí** k předládanému záměru.
3. **Situační výkres** současného stavu **v kopi katastrální mapy** s popisem a zakreslením záměru a vyznačením účinků na okolí.
4. Dosud vydaná **povolení, souhlasy a vyjádření** vodoprávních úřadů, týkajících se staveb, zařízení nebo činností, pokud se záměr týká jejich změn, změn jejich užívání nebo jejich odstranění.
5. **Plná moc** žadatele pro jeho zástupce s uvedením rozsahu právních úkonů, a to v případě, že žádost je podána v zastoupení.

Vysvětlivky

- 1) **Žadatel** je právnická nebo fyzická osoba, v jejíž prospěch má být vyjádření vydáno. V případě
 - **právnické osoby** se uvede název nebo obchodní firma, adresa sídla, popřípadě jiná adresa pro doručování, IČO²⁾ nebo obdobný údaj a CZ-NACE³⁾;
 - **fyzické osoby podnikající** se uvede jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, IČO²⁾, adresa zapsaná v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jiná adresa pro doručování a CZ-NACE³⁾;
 - **fyzické osoby nepodnikající** se uvede jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresa místa trvalého pobytu (popřípadě jiná adresa pro doručování) a datum narození.
- 2) **IČO** – identifikační číslo osoby – přidělené právnické osobě či fyzické osobě podnikající (§ 24 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů). Do 31.12.2011 se uvádí **IČ** - identifikační číslo ekonomického subjektu – přidělené právnické osobě či fyzické osobě podnikající (§ 21 a 22 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů).
- 3) **CZ-NACE** – číselný kód druhu ekonomické činnosti podle Klasifikace ekonomických činností (§ 19 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů), který je u právnické osoby či fyzické osoby podnikající **hlavní (převažující)**.

Příloha č. 3

Protokol o výzkumu stanovených ZÚ na významných vodních tocích Olomouckého kraje

1. Bečva:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 53,960 vodoprávním úřadem č.j. KUOK 22888/2006 ze dne 24.2.2006

2. Morava:

- a. stanovení ZÚ ř. km 186,800 – 199,958 vodoprávním úřadem č.j. KUOK 22888/2006 ze dne 24.2.2006
- b. stanovení ZÚ ř. km 276,540 – 296,255 vodoprávním úřadem č.j. KUOK /7785/2010/OŽPZ/7443 ze dne 4.5.2010
- c. stanovení ZÚ č. km 296,255 – 325,176 (pravý břeh) – 328,019 (levý břeh) vodoprávním úřadem č.j. KUOK/49835/OŽPZ/7206 ze dne 10.7.2006

3. Bělá:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,00 – 30,70 vodoprávním úřadem č.j. KUKO/16012/OŽPZ339 ze dne 5.4.2005

4. Blata:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 41,615 OOP č.j. KUOK 78805/2014 ze dne 3.11.2014

5. Branná:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 21,669 OOP č.j. KUOK 49320/2013 ze dne 4.6.2013

6. Brodečka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 15,035 OOP č.j. KUOK 18095/2010 ze dne 28.4.2010
- b. stanovení ZÚ ř. km 22,290 – 26,930 OOP č.j. KUOK 15291/2011 ze dne 8.2.2011

7. Březná:

- a. stanovení ZÚ ř. km 12,8 – 13,8 vodohospodářským orgánem č.j. Voda 3645/98-Kl-231/2 ze dne 21.12.1998

8. Bystřice:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 48,015 OOP č.j. KUOK 74833/2014 ze dne 11.8.2014

9. Černý potok:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 12,600 vodoprávním úřadem č.j. KUOK 120972/2006 ze dne 9.2.2007

10. Český potok:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 12,815 OOP č.j. KUOK 57726/2013 ze dne 4.7.2013

11. Desná:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 37,090 OOP č.j. KUOK 102795/2015 ze dne 15.12.2015

12. Haná:

- a. stanovení ZÚ ř. km 2,890 – 18,481 OOP č.j. KUOK 59040/2011 ze dne 31.5.2011

13. Hloučela:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 16,329 OOP č.j. KUOK 103958/2011 ze dne 20.9.2011

14. Jezernice:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 5,785 OOP č.j. KUOK 57559/2011 ze dne 15.8.2011

15. Juhyně:

- a. stanovení ZÚ ř. km 12,370 – 17,015 OOP č.j. KUOK 65056/2015 ze dne 14.7.2015

16. Krupá:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 17,533 OOP č.j. KUOK 80733/2010 ze dne 23.8.2010

17. Merta:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 16,550 vodohospodářským orgánem č.j. Voda 2724/1/92-KI-235-V ze dne 16.11.1992

18. Mírovka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 21,667 OOP č.j. KUOK 63061/2012 ze dne 17.7.2012

19. Moravská Sázava:

- a. stanovení ZÚ ř. km 289 – 520 po hranice Olomouckého kraje mezi Hoštejnem a Tatenicemi vodoprávním úřadem č.j. OŽPZ 6466 – 8427/03 – Kon ze dne 28.2.2004
- b. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 17,260 a v km 17,700 – 19,320 OOP č.j. KUOK 72330/2014 ze dne 31.7.2014

20. Moštěnka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 9,38 – 29,05 a 29,60 – 33,56 OOP č.j. KUOK 41225/2014 ze dne 30.4.2014

21. Nemilka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 0,836 OOP č.j. KUOK 72330/2014 ze dne 31.7.2014

22. Oskava:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 24,856 vodohospodářským orgánem zn. ŽP 1650/96 - Kop ze dne 13.2.1996

23. Oslava:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 8,9 vodohospodářským orgánem zn. ŽP 5815/96 - Kop ze dne 22.7.1996

24. Romže:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 15,072 OOP č.j. KUOK 102886/2011 ze dne 3.9.2011

25. Sitka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,00 – 35,05 vodohospodářským orgánem zn. ŽP – voda 1625/92 – 234/1-Kop ze dne 19.6.1992

26. Staříč:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,00 – 8,45 vodoprávním úřadem č.j. KUOK/16012/04/OŽPZ/339 ze dne 6.3.2005

27. Trusovický potok:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 26,856 OOP č.j. KUOK 2788/2013 ze dne 14.1.2013

28. Třebůvka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 15,550 vodoprávním úřadem č.j. OŽPZ 9005-11868/03-Koh ze dne 1.4.2004

29. Valová:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 17,567 OOP č.j. KUOK 100767/2011 ze dne 7.9.2011

30. Velička:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 14,999 OOP č.j. KUOK 121673/2011 ze dne 7.12.2011

31. Vidnávka:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,000 – 21,430 OOP č.j. KUOK 65585/2011 ze dne 13.6.2011

32. Vojtovický potok:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,400 – 6,825 OOP č.j. KUOK 58083/2014 ze dne 25.6.2014

33. Zlatý potok:

- a. stanovení ZÚ ř. km 0,00 – 2,80 vodoprávním úřadem č.j. KUOK/57/2006/OŽPZ/430 ze dne 3.1.2006